

17. Rodovi

17.1 Uvod

Često se pitamo: što smo, odakle smo, odakle su nam preci. Pisati o toj temi izuzetno je teško. Nestalo je niz povijesnih dokumenata na temelju kojih bi se moglo izraditi točno rodoslovlje i o tome prikupiti najbitniji podaci. Međutim, i ovo malo prikupljenih podataka dovoljno će nas upoznati o našim precima i odakle naseliše stajničku dolinu. Ovo će zasigurno srušiti pojedine uvriježene mitove koji nisu bili temeljeni na stvarnom stanju.

U poglavlju “Stanovništvo i migracije” naveli smo podrijetlo stanovništva. O prvim, predturskim, stanovnicima zna se vrlo malo. Također postoji vrlo malo pisane građe, poput urbara koji su sačuvani na nekim bližnjim područjima, poput ogulinskog i modruškog. U njima se nalaze popisi svih korisnika zemljišta koji su plaćali razne feudalne dadžbine. Nažalost, za brinjsko područje ti su dragocjeni dokumenti nestali ili još nisu pronađeni.

Stanovništvo se raseljavalo ali i naseljavalo u izuzetno povijesno dramatičnim uvjetima. Pod turskim pritiskom brojno stanovništvo napušta “stari kraj”. Poslije prestanka turske opasnosti dolaze među brinjske “Hrvate” “Gorani” ili “Kranjci”, “Bunjevci”, “Primorci” a nešto ranije i “Vlasi”. Najvećim dijelom to je prosti puk željan opstanka u vrlo složenim povijesnim i socijalnim okolnostima.

Prezimana

Podrijetlo možemo saznati i po prezimenima. Prezimana su vrlo značajna kao pokazatelji vremena i mjesta nastanka pojedine obitelji, odnosno roda. Ono ukazuje na razvoj, širenje, grananje i prostiranje rodovskih zajednica. Ujedno su i selilački spomenici koji upućuju na seobe i mjesta novih naseljavanja u domovini ili inozemstvu, tako ukazujući na srodstvo i podrijetlo nositelja istih prezimana.

Kako su prezimana nastala?

Prvotno ljudi nisu imali prezimana. Imali su samo imena. Prva se prezimana javljaju u feudalnom sustavu. Vlastelinskim porodicama prezimana su bila potrebna kako bi osigurala nasljedna prava te sačuvale za potomstvo stečene povlastice. Feudalci će popisivati svoje kmetove s prezimenom, s ciljem da se lakše evidentiraju nasljedne obveze kmetskog gazdinstva.

Važna odluka za uspostavu prezimenskog sustava donijeta je na Tridentskom koncilu (1545. - 63.) kojom se obavezuju svi župnici na vođenje matičnih knjiga, te da svoje župljane popisuju imenom i prezimenom, i to u cilju sprječavanja krivoženstva, nepriličnih brakova, utaja... Prezimana su bila potrebna i vojnim vlastima za utvrđivanja obveza. (*Salopek, str. 158.*)

Hrvatska su prezimana među starijima u Europi, a od slavenskih naroda naš je prezimenski sustav najstariji. Izvorna brinjska i njima susjedna prezimana vrlo su korisni

pokazatelji srodnosti nositelja istih prezimena širom Hrvatske, pa i svijeta, jer su u većini slučajeva jedinstvena, odnosno, rijetki su nesrodni rodovi istog prezimena na području Hrvatske kao što su Perkovići, Petrovići, Vukovići... Prvotno su Hrvati nadijevali isključivo narodna imena iz starohrvatske (slavenske) imenske baštine. Naknadnim utjecajem crkve postupno ulaze svetačka imena u hrvatski imenski sustav. Prema navedenom Tridenskom koncilu novokršćenicima se isključivo daju svetačka imena.

Pošto su brojni Ličani naselili i druge zemlje tamo su naši doseljenici svoja prezimena prilagodili uglavnom engleskom slovom gdje mijenja nastavak *-ić* u *ich*.

Posebna grana jezikoslovlja - *onomastika* bavi se proučavanjem prezimena. Onomastičari dijele naša prezimena, prema nastanku, u 4 temeljne skupine: *od osobnog imena, od osobnog nadimka, prema podrijetlu i prema zanimanju*.

Od osobnog imena su prezimena: Perković, Vuković, Tominac, Vučetić, Matešić, Rajković, Petrović, Jurišić, Milaković, Marinić, Štefanić...

Od nadimka je prezime Ribić a od podrijetla Blažanin (selo Blagaj kod Slunja), Pernar (selo Perna na Banovini) i Vlahinić (Vlah). Od zanimanja je Krznarić. Nejasno je podrijetlo za Mesiće, Sertiće, Dumenčiće, Murkoviće, Šprajce, Movriće (vjerojatno od Mauro - crn), Radinčiće, Fröhlich -od njemačke riječi veseo, Brbote...

Plemićke titule

Hrvatsko plemstvo po starosti dijeli se na praplemstvo, staro plemstvo, novo i najnovije plemstvo. U praplemstvo ubrajamo plemensko plemstvo, oligarhijsko plemstvo dalmatinskih gradova i feudalno plemstvo koje je steklo naslove do **1438.** godine. Staro plemstvo obuhvaća vrijeme do **1740.** godine (*Ljubović, str 21.*). Plemstvo koje je dobiveno poslije navedenih godina pripada novijem i najnovijem plemstvu.

Što je plemstvo i kako je nastalo?

Da bi se postalo plemićem, trebalo je ispuniti jedan od uvjeta po jasno utvrđenim pravilima. Važno je napomenuti jednu vrlo bitnu činjenicu kod plemstva. Plemstvo je **nasljedno**, tako da ga mogu naslijediti samo nasljedici u krvnom srodstvu. Dakle, potomstvo je pravo na plemstvo i grb plemićke obitelji moglo ostvariti samo na osnovu vjerodostojnog rodoslovlja. Razliku čine plemena koja pripadaju hrvatskom praplemstvu iz 11. stoljeća. Ono je moglo po rodu steći plemstvo, međutim ovakvih plemena nema na brinjskom području.

Za svaki stajnički rod navedeno je kada je i tko stekao plemstvo. Brinjski rodovi stekli su plemstvo uglavnom vojničkim djelima i zaslugama. Manji ih je broj stekao na drugi način.

Grbovi

I nešto o izgledu grbova. Plemićki grbovi povijesne Gacke, Like i Krbave puni su simbolike vjekovne borbe ovih prostora za slobodu i neovisnost. U njima je uglavnom zastupljen životinjski svijet: *lavovi, orlovi, grifoni i jednorogi*. Osim životinja često je zastupljeno i oružje kao što su *sablje, buzdovani, bradve i mačevi*. Čest lik je nabijena i *turska glava*, što je simboliziralo vjekovnu borbu ovih žitelja protiv Turaka.

U nekim grbovima zatječemo dijelove ljudskog tijela poput oklopljene ruke ili ruke s mačem, a na nekima je ratnik u punoj ratnoj opremi. Razni građevinski vojni, crkveni i slični objekti poput tvrđava, tornjeva i sličnih objekata čest su simbol, kao i nebeska tijela, najčešće *mjesec, polumjesec i zvijezde*, te zemljopisni objekti poput *trobrda i vodotoka*. U grbu obitelji

Sertić prikazana je zvijezda. Ovi heraldički likovi bili su dosta popularni u vrijeme hrvatskog narodnog preporoda po ugledu na “**Ilirski grb**”. Utvrda - troroga kula - prikazana je u grbovima obitelji **Vuković**. Zlatni je lav najbrojniji lik u grbovima ovoga kraja, a nalazi se na grbovima plemićke obitelji **Vučetić i Sertić**. U grbu obitelji **Sertić** prikazana je i odrezana glava Turčina kao znak njihovih vojničkih zasluga u borbi s Turcima.

Uz opis svih glavnih rodova koji naseljavaju ili su naseljavali Stajnicu i okolicu obradit ćemo i grbove. Uz slike pojedinih grbova dali smo opis svakog od njih, uvažavajući međunarodna heraldička pravila, i nekoliko povijesnih podataka o nositelju grba i plemićke povelje. Posebno je, plemićke grbove ovoga kraja, obradio u svojim djelima **prof. Enver Ljubović** iz Senja, pa njegova vrlo opsežna i vrijedna literatura može poslužiti za dopunsko proučavanje.

Podaci o iseljeništvu

U ovoj knjizi htjeli smo dati istaknuto mjesto našem iseljeništvu - onom tuzemnom i onom inozemnom (Vidi: Stanovništvo i migracije). Ova materija zahtijeva jedno dugogodišnje istraživanje kako bi se došlo do svih potrebnih podataka. Ovdje ćemo se osvrnuti samo na one podatke koji su nam poznati iz ovog kratkog istraživanja. Putem *The American Family Immigration History Center* (AFIHC - *Američki centar za povijest imigriranih obitelji*) došli smo do izuzetnih podataka o iseljavanju u Ameriku. Smješten u *Ellis Island Imigracijskom muzeju*, omogućio nam je da istražimo izvanrednu kolekciju zapisa o dolasku imigranata na područje SAD krajem 19. i početkom 20. stoljeća. Time smo došli do izuzetnih, i do sada nepoznatih podataka o iseljavanju Stajničana u Ameriku. Ovdje ih prvi puta objavljujemo.

Više od 22 milijuna putnika ušlo je u Sjedinjene Države kroz luku **Ellis Island** (New York) između **1892.** i **1924.** godine. Podaci o svakom pojedinom putniku zapisani su u broskim popisima putnika, poznatijim kao “manifesti”. Manifesti su bili korišteni za provjeru imigranata pri ulasku u Sjedinjene Države. Treba napomenuti da je kod upisa u manifeste dolazilo do raznih pogrešaka, osobito oko **mjesta stanovanja**. Naši su iseljenici osim Stajnice navodili i Jezerane (kao općinu) i Brinje (kao kotar). To će u manjoj mjeri otežati istraživanja za svaki rod. Značajan dio je otišao “*na crno*”, tako da nije obuhvaćen u ovom popisu. Iz navedenih podataka vidljivo je da su u inozemstvo odlazili i iz raznih inozemnih gradova gdje su se nalazili na privremenom radu. *Uz ime, prezime i mjesto stanovanja prije iseljenja navedena je kod svakog iseljenika i godina odlaska, te godine starosti.*

Ipak naše iseljeništvo zahtijeva jedno dugotrajnije i temeljitije istraživanje koje smo ostavili za neku od idućih knjiga.

17.2. Prikaz rodova koji naseljavaju Stajnicu (po abecedi)

Ovdje smo dali najosnovnije podatke o svakom rodu: o njegovoj povijesti, podrijetlu, područjima raseljavanja, o poznatim osobama iz povijesti i sadašnjosti, gospodarstvenicima, umjetnicima, vojnicima... dakle o ljudima koji su svojim djelima i posebnim aktivnostima, znanjima i sposobnostima zaslužili ući u stajničku povijest. Svjesni smo da time nisu obuhvaćeni svi. Ovo je temelj za daljnja istraživanja i dopune svih nedostataka u ovom prvom izdanju.

BLAŽANIN

Stari brinjski rod s podrijetlom iz sela Blagaj kod Slunja. Prvi puta spominju se u popisu straže u Brlogu godine **1540.** Godine **1551.** prilikom popisa brinjskog tvrđavnog naselja

spominju se dvije kuće Blažana. Tijekom naseljavanja Like i Krbave naseljavaju Udbinu, Podlapaču i još neka mjesta.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

U 19. i 20. stoljeću naseljavaju se značajnije u Biškupce (Slav. Brod), i pojedinačno u Budainku (SB), Karlovac, Sigetec (Koprivnica), Požegu, Stare Mikanovce (Vinkovci), Vinkovce i Zagreb. Danas na području Like značajnije naseljavaju Blažane (Brinje). U Stajnici danas živi samo jedna obitelj.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju*:

1. *Louis Blazanin, Blazanin, Croatia, 1910 40*
2. *Marko Blazanin, Brinje, Hungary, 1909 22*
3. *Jure Blasanin, Paris, France, 1907 30*
4. *Mile Blasanin, Dortmund, Germany, 1907 23*

Obiteljski nadimci: Plažanići,

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Mile Blažanin**, jedan od prvih priučenih učitelja u Stajnici nakon Drugog svjetskog rata. Imao je napredno gospodarstvo i, za tamošnje prilike, prvu poljoprivrednu mehanizaciju (vršalicu i ostalo)

BOŽIĆ

Nejasno podrijetlo. Na području Gacke prvi puta spominju se u popisu vlaških naseljenika na Gacko polje iz godine 1660.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

Božića u Stajnici više nema. Posljednji se, Ivica Božić, iselio u Požegu, i tamo je imao dvanaestoro djece.

BOŽIČKOVIĆ

Nejasno podrijetlo. Vjerojatno se radi o dijelu pokatoličenih Vlaha. Prvi puta spominju se na otočko-brinjskom području u popisu vlaških naseljenika iz 1660. godine, te u Crnoj Vlasti iz godine 1701.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

BRBOT

Mala rodovska zajednica nastala u Primorju. Tijekom velikih naseljavanja od 1689. pa nadalje naseljavaju brinjsko područje, poglavito Lipice.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. ne sadrže podatke o ovom rodu na području Stajnice. Oni se kasnije naseljavaju u Stajnicu iz susjednih Lipica.

U 19. i 20. stoljeću iseljavaju se u Orahovicu, Valenovac (Orahovica), Sisak, Zagreb i Vukovar.

Danas značajnije naseljavaju osim Lipica Zagreb, Dugo Selo, Ogulin, Orahovicu, Jastrebarsko i Sisak.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Luka Brbot, Stajnica, Hungary, 1910 34*
2. *Mihovil Brbot, Jezerane, Croatia, 1907 30*
3. *Mile Brbot, Jezerane, Croatia, 1907 18*
5. *Tadija Brbot, Jezerane, Croatia, 1907 17*
6. *Franjo Brbot, Jezerane, Croatia, 1907 18*

Obiteljski nadimci: *Jureškovi*.

DRAŽENOVIĆ

Vode podrijetlo iz Bosne i pripadaju hrvatskom **praplemstvu**. Povlačenjem ispred Turaka naseljavaju prostor Brloga, Jezerana i Sinca. Ugarsko-hrvatski kralj Matijaš Korvin zbog vojničkih zasluga dodjeljuje im godine **1460.** plemstvo. Zbog svojih kasnijih vojničkih zasluga kapetan Otočke pukovnije **Nikola Draženović** iz sinačke grane dobiva **1790.** plemstvo s pridjevkom “ od Požrtve”. Taj pridjev nose i brinjski Draženovići. Plemstvo dobiva **1793.** i major u miru **Juraj Draženović** i njegovi nećaci Franjo, Antun i Juraj.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Josip Draženović od Požrtve**, rođen 1825. u Stajnici, austrougarski satnik, umro u 40-oj godini - 13. veljače 1865, sahranjen na stajničkom groblju.



Književnik Josip Draženović

- **Književnik Josip Draženović**, rođen **1863.** godine u Stajnici, pravnik, sudac i pripovjedač. Roditelji mu zarana napuštaju Stajnicu i sele se u Senj. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao u Senju, pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Nakon završetka studija radi u kotarskim sudovima u Senju, Vrbovskom, Bakru, Perušiću, Karlovcu i Novom Vinodolskom, da bi karijeru završio kao predsjednik Sudbenog stola u Gospiću.

Poznat je po kratkim književnim formama-crticama te kraćim pripovijetkama. Bio je jedan od cjenjenijih hrvatskih književnika svoga vremena. Pisao je o životu malih, običnih ljudi iz provincijskih gradića slikajući životne prilike u Hrvatskom primorju i Lici tako da se njegov književni opus može podijeliti na dva kruga: primorski i lički. Neke njegove crtice ubrajaju se u bolja ostvarenja hrvatskog realizma. Prvom prozom javio se 1881. u Bakarskom listu «Vragolan», a potom je crtice i putopisne zapise objavljivao u brojnim listovima. Uz Mažuranića bio je zagovornik crtice kao samostalnog književnog djela.

Djela: Crtice iz hrvatskog života, Crtice iz primorskog malograđanskog života, Povijest jednog vjenčanja, Iskrice i druge. Umro je u Zagrebu 1942. godine.

- **pl. Ivan Draženović**, kapetan Đurđevačke pukovnije,
- **bojnik pješništva Karl Draženović od Požrtve**, pripadnik Austro-ugarske vojske (1913. godine),
- **feldmaršal Raimund Draženović od Požrtve** pripadnik Austro-ugarske vojske (1913. godine),
- **bojnik Rudolf Draženović od Požrtve** pripadnik Austro-ugarske vojske (1913. godine)

DUMENČIĆ

Za vrijeme velikih seoba naseljavaju brinjsko područje s otoka Raba, gdje i danas živi značajna rodovska zajednica. Osim navedenog područja naseljavaju okolicu Udbine (Mekinjar i Tolić).

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za 5 kućnih zadruga.

Kao starosjedioci danas naseljavaju Stajnicu, Mundanije (Rab), Saborsko, Trtnje (Jezerane).

U 19. i 20. stoljeću naseljavaju se značajnije u Čajkovce (Đakovo), Đakovo, Gornje Bogičevce (Nova Gradiška), Komletince (Vinkovci), Levinovac (Virovitica), Lipovec (Slunj),

Rodin Otok (Virovitica), Slobodnicu (Slav. Brod), Staro Petrovo Selo (Nova Gradiška), Trapinska, Zagreb i okolicu, i Žubrica (Virovitica).

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Franjo Dumencic, Jezerane, 1907 17*
2. *Ivan Dumencic, Jezerane, 1906 18*
3. *Janja Dumencic, Stajnica, Yugoslavia, 1923 25*
4. *Joso Dumencic, Jezerane, 1907 34*
5. *Mato Dumencic, Jezerane, Croatia, 1912 36*
6. *Mikovil Dumencic, Jezerane, Croatia, 1909 24*
7. *Mile Dumencic, Jezerane, Croatia, 1909 16*
8. *Mile Dumencic, Non Immigrant Alien, 1912 17*
9. *Mile Dumencic, Jezerane, Hungary, 1912 17*
10. *Stepan Dumencic, Jezerane, Croatia, 1912 47*
11. *Tadija Dumencic, Jezerane, Hungary, 1912 21*
12. *Tadya Dumencic, Non Immigrant Alien, 1912 28*
13. *Anna Dumencich, Dumencic, Yugoslavia, 1921 23*
14. *Anton Domencic, 1920 36*
15. *Anton Domencic, 1920 9*
16. *Caterina Domencic, 1920 32*
17. *Marko Domencic, Jezerane, Croatia, 1910 28*
18. *Tome Domencic, Jezerane, Croatia, 1910 18*

Obiteljski nadimci: *Belani, Jurkaci, Gruntaši, Panduri, Iz vrtla, Tomaši, Matanovi i Antonovi.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Svećenik Josip Dumencić,**
- **Petar Dumencić,** žandarmerijski narednik u vrijeme Kraljevine Jugoslavije,
- **Joso Dumencić,** oficir Kraljevine Jugoslavije

FRÖHLICH

Njemački rod koji putem vojničke službe dolazi u Hrvatsku. U popisu kućnih zadruga pojavljuju se u Stajnici 1859. godine (Nikola Fröhlich). Iz Stajnice se sele 1920. godine.

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Ferdinand Fröhlich,** posljednji je izdanak ove obitelji u Stajnici. Bio je gaterist na Murkovićevoj pilani, stajnički starješina i općinski vijećnik. Pomagao stanovnicima u pravnoj pomoći, pišući im molbe i druge akte.

- **Radovan Fröhlich (Veselić),** autor knjige Riječnik ilirskoga i njemačkog jezika
- pukovnik **Michael Fröhlich,** zapovjednik Like u vremenu **1788.-1789.** Istakao u bici s Turcima kod Dobrosela, boreći se sa 1.500 ljudi i 6 topova protiv 10.000 Turaka.

Kao izvorni njemački rod u Austro-ugarskoj vojsci zatječemo 1913. godine 29 časnika svih razina ! (*vojni šematizam*)

JURIŠIĆ

Pripadaju starom hrvatskom plemstvu. Najznačajnija je loza iz Senja, čiji su predstavnici obnašali visoke vojničke dužnosti. Najpoznatiji je Nikola Jurišić. Podrijetlo im je nepoznato. Značajnije naseljavaju Perušić.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

Kasnije nestaju s područja Stajnice, međutim ostao je nadimak rodu Vukovića-Jurišić, koji su vjerojatno naselili njihove posjede.

KRZNARIĆ

Stari Otočki rod. Pripadaju starom rodu iz plemena Lapčana u Vasci, selu u Bužanima. Najstarija rodovska zajednica Krznarića nastala je u 15. st. na području Gacke. Prvi put se ovo prezime spominje god. **1508.** u okolici Kosinja, u selu Ščitari (**Jandrija Krznarić**).

U popisu porodica tvrđavnog naselja Otočac i vojne posade tvrđave Otočac, ova obitelj se spominje **1551.** godine. Razvijaju rodovska naselja Lug i Varoš, a nekoliko obitelji iseljava u Gradišće u Austriji. Održali su se sve do kraja 17. st. u tvrđavnom naselju Otočac. U 17. st. Krznarići se iz Otočca raseľjavaju u Brinje, Križpolje, Letinac, Lipice i Stajnicu. U brinjskom tvrđavnom naselju imali su god. **1701.** pet porodica. Krznarići su uglavnom služili kao graničarski časnici, pa su zbog potrebe službe naselili i druge dijelove Like, posebno u Udbinu.

Plemstvo i grb podijelio je kralj Leopold I. 8. ožujka 1668. godine **Gregoru Krznariću**. Hrvatski Sabor potvrdio je ovu odluku 6. studenog 1668.

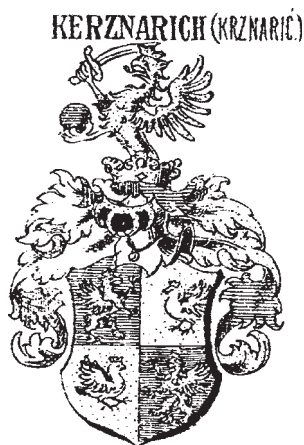
Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

Danas Krznarića kao ličkih starosjedilaca ima u Brinju, Dabru, Otočcu, Ogulinsko-modruškoj udolini, Slunju i okolici i Udbini. Tijekom povijesnih migracija u 19. i 20. stoljeću značajnije se naseljavaju u Andrijaševce, Otok, Retkovce, Rokovce (sve u okolici Vinkovaca), Belišće, Hrastelnicu, Budaševo i Cerje (okolica Siska), Dalj, Daruvar, Čazma i okolica, Husain, Ilova i Kutina s okolicom, Đakovo, Đurđevac, Gornje i Donje Plavnice (Bjelovar), Karlovac, Lipovača (Slunj), Lomnica (Velika Gorica), okolica Slavenskog Broda, Molve (Đurđevac), Osijek sa okolicom, Podvinje (Slavonski Brod), Požega i okolica, Repaš (Đurđevac), Sisak, Valenovac (Orahovica), Varaždin, Vinkovce, Viroviticu, Vukovar, Zaluka (Karlovac) okolicu Županje i Zagreba.

Na prostorima sjeverne Hrvatske rasprostranjeno je nekoliko obitelji istog prezimena za koji nisu u srodnosti sa Krznarićima iz Gacke.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Jure Krznaric, Krznarici, Austria 1913 32*
2. *Andrija Krznaric, 1909 46*
3. *Anna Krznaric, Brinje, Croatia, 1908 17*
4. *Anna Krznaric, Stajnica, Yugoslavia, 1922 21*
5. *Antonia Krznaric, Brinje, Hungary, 1912 22*
6. *Franjo Krznaric, 1892 49*
7. *Franjo Krznaric, Brinje, Croatia, 1910 17*
8. *Franjo Krznaric, Jezerane, 1906 19*
9. *Franjo Krznaric, Mich. Cal..., Amerika, 1912 25*
10. *Hrpe Krznaric, Austria, Croatia, 1913 19*
11. *Ioso Krznaric, Brinje, Ungarn, 1910 19*
12. *Ivan Krznaric, Brinje, Hungary, 1912 27*
13. *Joso Krznaric, Wien, Austria, 1908 31*
14. *Joso Krznaric, Brinje, Croatia, 1912 20*
15. *Jure Krznaric, Brinje, Austria, 1909 40*



16. *Kata Krznicaric, 1893 26*
17. *Luka Krznicaric, Croatia, 1913 43*
18. *Mane Krznicaric, 1893 1*
19. *Mate Krznicaric, Brinje, Austria, 1909 40*
20. *Mate Krznicaric, Brinje, Croatia, 1905 46*
21. *Pavel Krznicaric, Stajnica, Yougosl, 1922 4*
22. *Petar Krznicaric, 1892 15*
23. *Petar Krznicaric, U.S., 1909 32*
24. *Tone Krznicaric, Brinje, Croatia, 1908 25*
25. *Juraj Krznicaric, Brinje, Hung, 1909 40*
26. *Joso Krznicaric, Zagreb, Yougosl., 1921 32*
27. *Mato Krzmaric, Jezerane, Croatia, 1907 31*
28. *Mijo Krzmaric, Jezerane, Croatia, 1907 28*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Nikola Krznicarić**, općinski učitelj iz 1830. (*Fras*)
- **Branko Krznicarić**, dugogodišnji predsjednik Mjesne zajednice Stajnica zaslužan za niz lokalnih komunalnih akcija a posebno za elektrifikaciju,

MARIČIĆ

Nejasno podrijetlo. Spominju se 1685. prilikom iseljavanja Vlaha s koreničkog područja i njihovog naseljavanja u izbjegličke logore kod Brinja i Brloga.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu. Stajnicu napušta zadnji rod u prvoj polovini XX. stoljeća.

MARINIĆ

Velika rodovska zajednica nastala u 15. stoljeću na širem prostoru Primorja i Gorske Hrvatske. Postoji i nesrodna zajednica Marinića u Dalmaciji (Slivno kod Imotskog i Crivac kod Sinja).

Prvi se puta spominje **1466.** Petar Marinić u selu Galšćić na Krbavi, te 1470. Petar M. na otoku Krku. Marinići su već u 15. stoljeću bili razmjerno velik i rasprostranjen rod. Tijekom najžešćih turskih ratova u 16. st. sele u današnju Sloveniju, gdje su i danas vrlo brojni, te u austrijsko Gradišće.

Na prijelazu 16. i 17. stoljeća jedan se dio Marinića vraća iz Slovenije u staru domovinu. Isprava iz **1590.** spominje tako da je knez Juraj Zrinski dozvolio Marinićima, koji su bili sklonjeni na područje Kostela na Kupi (Bela Krajina), naseljavanje u Moravicama kod Ozlja. Ti se povratnici iz Kranjske nastanjuju i u delničkom kraju (Begovo Razdolje) i u Ogulinsko-modrušku udolinu.

Nakon oslobođanja Like od Turaka krajem 17. st. Marinići se u velikom broju naseljavaju na novooslobođene krajeve. U ispravi iz 1689. spominju se Marinići kao doseljenici iz Ogulina u kosinjskom kraju, ali ih zatječemo u Čamenovcu kod Slunja i slunjskoj okolici. Najveća rodovska naselja Marinića u Lici su Kuterevo, Sušanj, Poljanka i Kruščica kod Perušića, Švica, Dulibe, Tisovac kod Otočca, Delnice s okolicom.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

Tijekom migracija iz 18. i 19. stoljeća pa nadalje značajnije se naseljavaju u Davor (Nova Gradiška), Čazmu i okolici, Dugu Resu, Jastrebarsko, Gornju Jelensku (Kutina), Gundince (Županja), Karlovac, Krasno, Novu Gradišku s okolicom, Slavonski Brod s okolicom, Nijemce i Rokovce (Vinkovci), Novsku, Osijek, Pakrac, Orahovica i okolica, Požega i okolica, Virovitica i okolica, šire zagrebačko područje (Hrvatski Leskovac).

Obiteljski nadimci: Bradini

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Petar Marinić**, prof. diplomirao germanistiku u Drezdenu (SRNJ). Austrougarski pričuvni časnik. Umro 1938. godine.

- **Marko Marinić**, visoki činovnik u osiguravajućem društvu "Herceg Bosna" u Zagrebu. Umro 1947. godine.

- **Vlado Marinić**, vlasnik poduzeća TEH-MAR u Zagrebu,

- **Božena Marinić**, dipl inž agronomije, nastanjena u Kanadi,

- **Ivan Marinić "Brada"**, nadfinanc u **Primorsko-krajiškoj oblasti** sa sjedištem u Karlovcu,

- **Vlado Marinić**, stajnički kovač u vremenu 1920. – 1965. godine.

- **Krsto Marinić**, revolucionar u Španjolskom građanskom ratu u vremenu 1937. – 1939. Rođen u Stajnici 1921. godine. Poslije povratka uključuje se u partizanske postrojbe, gdje obnaša funkciju političkog komesara. Pogiba 1942. godine u Slavoniji.

- **Ivan Marinić**, ustaški časnik, rođen 1921, poginuo u Sisku 1945. godine,

- **Franjo Marinić** Militärverpflegsbeamte (1913. godine - vojni šematizam).

MATEŠIĆ

Rodovska zajednica nastala na modruško-ogulinskom području, i to selu Maliku i Zdencu i području Novog Vinodolskog. Velika je vjerojatnost da su se na područje Ogulina naselili iz Novog. Postoji i nesrodna rodovska zajednica Matešića u Dalmaciji, i to na području Zadra (Bokanjac, Raštane, Ninski Stanovi, Vir i Diklo, i grad Zadar), Dazlina (Šibenik), Crivac kod Sinja, otok Susak (Lošinj) i Škrljevo (Rijeka).

Danas naseljavaju stajničko polje ali i Lasinju (Gvozd), Goljak (Jastrebarsko), Gornji Popovac i Lumbardenik (Slunj), Kaptol (Slav. Požega), Karlovac i okolicu, Komor (Krapina), Krivaj (Novska), Raščane (Križevci), Rijeku, Garešnicu, Zagreb. U Stajnici danas živi samo jedna obitelj.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za tri kućne zadruge.

MESIĆ

Jedna od najvećih i najpoznatijih brinjskih rodovskih zajednica. Iz ovog roda potekli brojni časnici koji su nosili visoke činove austrijske krajiške vojske, ali i civilni dužnosnici o kojima će ovdje biti riječi. Najčešće ih zatječemo kao časnike u Ličkoj i otočkoj pukovniji, a kasnije i u Ogulinskoj.

Prvi puta spominju se u popisu brinjske vojne posade iz **1551.** godine, kada je zabilježen **Ivan Mesić**. Lopašić ih navodi u povijesnim dokumentima iz **1642.** kada je u Brinju **vojvoda Marko Mesić**. Godine **1645.** spominje se kao član brinjske posade i **Blaško Mesić** Navode se i godine **1645.** prilikom dijeljenja brinjskog područja između Hrvata i doseljenih Vlaha. Tada se spominje **plemić Marko Mesić** (*vidi: Doseļjavanje Vlaha*). Vojvoda **Marko Mesić** spominje se **1672.** kao "Burkgraf brinjski" (*Lopašić II. str.349*).

Prema dokumentu od **2. rujna 1668.** kojim kralj Leopold I u Grazu dodjeljuje privilegije pojedinim Ogulincima, među kojima se nalazi i **Johann (Ivan) Messich**, vojvoda ogulinski (*Ljubović, str. 181.*) U tom se dokumentu navodi da je imenovani pripadnik starog ličkog praplemstva, kao i cjelokupno njegovo potomstvo.



Mesići su se kroz stariju povijest naselili u Stajnici, Jezeranama, Razvali, Lipicama, Letincu, Brinju i okolici, Smoljancu (Slunj), Mušaluku, Udbini i Gospiću. Tijekom 19. i 20. stoljeća raselili su se po mnogim mjestima u Hrvatskoj, a najviše u Belišću, okolici Jastrebarskog (Prhoču, Orešju i Klinča Selu, moguće za vrijeme turskih seoba), Budainki, Svilaju i Oprisavcima (Slav. Brod), Budaševu, Tišini, Novom Selu, Hrastelnici i Galdovu (Sisak), okolici Đakova (Budrovci), Cerniku (Nova Gradiška), Cetingradu, Drežniku i Rakitju (Samobor), Golobrdcima (Slav. Požega), Našicama, Gotalovu, Peterancu i Hlebinama (Koprivnica), Hrastovcu (Garešnica), Jamarici, Krivaju (Novska), Belišću, Orahovici, Osekovu i Voloderu (Kutina), Osijeku, Podgrađu, Retkovicima (Vinkovci), Rijeci, Sesvetama, Sisku, Požegi, Županji i najviše u Zagrebu.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za osam kućnih zadruga.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Georg Mesic, Stajnica, Yougoslav, 1922 35*
2. *Miko Mesic, Stajnica, Croatia, 1912 46*
3. *Petar Mesic, Stajnica, Austria, 1913 25*
4. *Vida Mesic, Stajnica, Austria, 1909 35*
5. *Vide Mesic, Stajnica, Austria, 1913 38*
6. *Alojz Mesic, Jezerane, 1906 46*
7. *Dragica Mesic, Jezerane, Hungary, 1910 10*
8. *Ime Mesic, Jezerane, Austria, 1909 47*
9. *Jelka Mesic, Jezerane, Hungary, 1912 24*
10. *Katica Mesic, Jezerane, S.H.S., 1920 20*
11. *Petar Mesic, Jezerane, Jugosl., 1921 40*

Obiteljski nadimci: *Dakići, Zeci, Sedac, Dedovi, Jivančići, Matešini, Mašići, Šmiti, Žeravice, Bani i Cecani.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Stjepan Mesić**, predsjednik Republike Hrvatske, rođen 24. prosinca 1934. u Orahovici. Oženjen je suprugom Milkom i otac dvije kćeri, Saše i Dunje. Diplomirao na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1961. godine. Tijekom studija bio istaknuti studentski vođa. Godine 1965. izabran je na listi građana u Sabor SR Hrvatske. Zbog sudjelovanja u pokretu za ravnopravnost Hrvatske u tadašnjoj Jugoslaviji osuđen je početkom 70-ih na zatvorsku kaznu, koju je odslužio sa većinom tadašnjih hrvatskih lidera u Staroj Gradišci.

Početkom 90-ih godina prošlog stoljeća pristupa pokretu, koji poslije prerasta u stranku Hrvatskoj demokratskoj zajednici (HDZ), gdje obnaša dužnost tajnika stranke, a potom i predsjednika Izvršnog odbora. Nakon prvih višestranačkih i slobodnih izbora imenovan je prvim predsjednikom Vlade Republike Hrvatske, i tu dužnost obnaša od 30. svibnja do 25. kolovoza 1990. godine. Nakon toga odlukom Sabora RH postaje članom predsjedništva SFRJ, da bi 1. srpnja 1991. postao predsjednik Predsjedništva SFRJ, i na tom položaju ostaje do prosinca iste godine.

U vremenu od 7. rujna 1992. do 24. svibnja 1994. obnaša dužnost predsjednika Sabora RH. Zbog nezadovoljstva ukupnom politikom HDZ-a, osobito politikom prema Bosni i Hercegovini, napušta HDZ i osniva novu političku stranku – Hrvatske nezavisne demokrate (HND). Poslije rascjepa u HND 1997. godine s većinom članstva HND-a ulazi u Hrvatsku Narodnu Stranku (HNS), te obnaša dužnost izvršnog dopredsjednika HNS-a i predsjednika gradske organizacije Zagreba.



Predsjednik Stjepan Mesić (u sredini) i predstavnici Zavičajnog kluba "Stajnica" na prijemu u studenom 2003. godine

Najveći politički uspjeh doživljava 7. veljače 2000. godine kada je izabran za Predsjednika Republike Hrvatske, zbog čega istupa iz HNS-a, želeći biti predsjednikom svih građana Hrvatske.

Godine 1992. objavio vrlo zapaženo memoarsko djelo "Kako smo srušili Jugoslaviju – politički memoari" a drugo izdanje iste knjige objavljeno je 1994. godine.

Preci predsjednika Mesića napustili su Stajnicu oko 1920. godine i to pradjed Josip (1850-1941) i djed Ivan (1880-1942). Pradjed Josip i prabaka Nana (umrla je još u Stajnici) imali su dva sina (Ivana i Franju) i dvije kćeri. Djed Ivan i baka Marija imali su 13 djece, od kojih je preživjelo sedmero: Josip (Stjepanov otac) Ivica, Milan, Marko, Jure Valentin te Ankica i Katica. Godine 1931. Josip se vjenčao s Magdalenom Pernar iz Križpolja i s njom imao dvoje djece, Stjepana i Mariju. Majka je umrla 1936. godine, a otac se ponovno ženi Slavonkom Milevom Jović, te su dobili još dvoje djece: Slavka i Jelicu.

Tijekom Drugog svjetskog rata obitelj pristupa NOB-u u kojem pogibaju Ivica, Milan i Jure Valentin.

- **Pop Marko Mesić** jedan je od najpoznatijih članova ovoga roda je svakako i legendarni svećenik. (*vidi zasebno poglavlje*) Za zasluge u borbama protiv Turaka dobio je **1693.** od cara Leopolda plemstvo i posjed Mušaluk. U darovnici je naloženo Senjskome kaptolu da popa Mesića uvede u posjed, te da mu izda sve propisane dokumente o vlasništvu (*Ljubović*). Oporukom iz **1711.** pop Mesić je za nasljednike odredio sinove svoga nećaka Ivana II Mesića: Vuka I, Tadiju I, Marka II i Pavla I. koji su time postali plemići.

- Posebno je zanimljiv **Pavao I.** koji je rođen u Brinju 24. kolovoza **1714.** godine. Imao je brojno potomstvo, među kojima i sina Đuru, koji je pak imao sina **Vida**, štražmeštra, **rođenog u Stajnici 14. rujna 1748.** a koji je poginuo u ratu s Turcima. (*Ljubović, str. 182.*) Vid je bio oženjen suprugom Maricom i imali su sina **Marka** rođenog u rujnu 1785. u Stajnici, na mjestu

kbr. 141. On se kasnije odselio u Valpovo gdje ga 1827. godine nalazimo ga kao distriktnog bilježnika. Zajedno sa svojim rođakom Maksimilijanom Mesićem tražio je od Ratnog vijeća u Beču povrat obiteljskih imanja u Mušaluku, kako bi mogao steći plemstvo. Ratno je vijeće odbilo ovaj zahtjev iz razloga što su braća Ivan, Tadija i Josip ranije predali vlastima sve spise o dokazu svojih prava nad imanjima, a time i pravno priznavanje plemstva i grba, čime su nestali osnovi za priznavanje prava njihovim nasljednicima. Marko se nije time zadovoljio već je krenuo u samostalno prikupljanje dokaza o pravu na plemstvo, osobito krsne listove svojih predaka. Pretražio je cjelokupnu dokumentaciju u stajničkoj i brinjskoj župi u svezi darovnice kralja Leopolda I. popu Marku Mesiću. Kada je prikupio potrebnu dokumentaciju i dokaze, uputio je zahtjev Virovitičkoj županiji da mu se prizna plemstvo i upiše u protokol plemstva. Plemstvo mu je na kraju priznato **5. siječnja 1833.** godine.

Ovi su navodi vrlo bitni oko sagledavanja podrijetla popa Mesića i dane pretpostavke da je rođen u Stajnici. Naime, brojni su preci tijekom 17. i početkom 18. stoljeća mjesto rođenja navodili Brinje kao središte tadašnje župe. Kada je ustrojena stajnička kapelanija, a kasnije i zasebna župa, navodili su stvarna mjesta rođenja. To se najbolje može vidjeti iz slučaja popa Mesića, gdje se mjesta rođenja njegovih rođaka navodi i Stajnica i Brinje.

- Poznat je i **Šimun (Simon) Mesić**, kojemu je pop Marko poklonio najboljeg konja, međutim nezna se njihovo srodstvo. Šimun je studirao filozofiju u Trnavi na Isusovačkom kolegiju, te je stekao doktorat iz filozofije, a nešto kasnije i doktorat pravnih znanosti. Godine **1709.** boravio je u Zagrebu, gdje je kod čazmanskog kaptola bio odvjetnik. **Zbog osobitih zasluga kralj Josip I. dodjeljuje mu 1. svibnja 1710. plemstvo i grb, koje je potvrđeno iste godine u Hrvatskom saboru (Ljubović, str 182.)**

-Šimun je imao sina jedinca **Nikolu - Matiju**, rođenog **1717.** On je završio fakultet u Bologni. Godine **1748.** bio je izabran privremenim, a **1749.** i stalnim bilježnikom Zagrebačke i Križevačke županije. Godine **1753.** izabran je za podžupana Zagrebačke županije. Bio je i bilježnik plemićke turopoljske općine, a od **1751.** pa sve do smrti obnaša dužnost župana turopoljskog. Oženio se iz ugledne turopoljske plemićke obitelji Pogledić. Umro je u Samoboru 19. svibnja **1755.** u 38. godini života, čime je izumrla ova grana obitelji Mesić.

- **Ivan II Mesić**, nećak popa Marka Mesića rođen u Brinju nepoznate godine bio je zastavnik u brinjskoj tvrđavi. Kasnije je bio kapetan u Perušiću i Udbini.

- **dr. Matija Mesić**, prvi rektor zagrebačkog sveučilišta i osnivač JAZU, vidi zaseban prilog;

- **Marko i Ive Mesić**, kapetani Like 1746-1750,

- **Vuk Mesić**, kapetan Like, poginuo u bici sa Turcima kod Kalata 1737,

- **bojnik Ivan Mesić**, pripadnik austrougarske vojske (1913. godine - vojni šematizam)

- **Zvonko Mesić**, predsjednik općine Otočac šezdesetih godina dvadesetog stoljeća,

- **Zlatko Mesić**, prvotimac NK "Dinamo" šezdesetih godina XX st.

- **Zlatko Mesić**, zagrebački građevinski poduzetnik, vlasnik graditeljskog obrta,

- **Mate Mesić**, ing. kemije,

- **Ive Mesić**, učitelj, trenutno radi u Donjem Kraljevcu u Međimurju,

- **Zvonko Mesić**, vlasnik građevinskog poduzeća "Megrad" u Zagrebu,

- **Josip Mesić**, stajnički trgovac, rođen 1849. u Stajnici, gdje je i umro u veljači 1879. godine,

- **Mladen Kobešćak**, stajnički zet, suprug Marijice Mesić. Zlatar u IKOM-u. Veliki zaljubljenik u Stajnicu gdje je izgradio lijepu kuću u kojoj provodi svaki slobodan trenutak. Na prijelazu stoljeća organizirao veliki vatromet u Stajnici. Donacijama (pokalima) pomaže stajnički malonogometni turnir.

MILAKOVIĆ

Veća rodovska zajednica nastala na širem brinjskom i otočkom prostoru. Porijeklo ovog roda nejasno. Vjerojatno se radi o dijelu pokrštenih Vlaha koji su naseljavali ovo područje. Postoji i nesrodna rodovska zajednica Milakovića na području Šibenika i Drniša, ali i na području Jastrebarskog, koja je vjerojatno naselila ovo područje za vrijeme turske opasnosti.

Postoji i pravoslavni rod u južnoj Lici. Prvi puta spominju se u popisu vlaških naseljenika na Gacko polje godine 1660. godine.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

Obiteljski nadimci: *Požari.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **dr. Vlado Milaković**, liječnik, učesnik Domovinskog rata.

MOVRIĆ

Mala rodovska zajednica nastala u Primorju. Tijekom velikih naseljavanja od 1689 pa nadalje naseljavaju stajničko polje.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu. Bili su jedna od najbogatijih stajničkih zadruga, vlasnici prijašnjeg Dvora i velikih površina zemljišta oko njega, te mlina na Vrilu. Nepoznato je kako su ostali bez te velike imovine.

Kasnije, tijekom raseljavanja Stajnice sele se u Bečić (Slav. Brod), Čačince (Orahovica), Janju Lipu i Staru Subocku (Novska), šire područje Slav. Broda, Zagreb i okolicu.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Aloro (?) Movric, Stajnica Austria, 1913 29*
2. *Anton Movric, Geiswoik, Germany, 1913 27*
3. *Ivan Movric, Jezerane, Austria, 1909 17*
4. *Maria Movric, Stajnica, Yougoslavia, 1922 36*
5. *Marko Movric, Stajnica, Yougoslav, 1922 7*
6. *Peter Movric, Stajnica, Yougoslav, 1922 8*
7. *Slavko Movric, Fiume-Rijeka, Hungary, 1907 16*

Obiteljski nadimci: *Dijane, Brinkini, Bradini, Runje, Financi, Iz laptića, Mlinaričini,*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Ivica Movrić** prvi vlasnik posjeda na Dvoru iz 18. stoljeća, jedan od najbogatijih starih Stajničana

- **Zdenka Sablić-Movrić**, književnica i pjesnikinja, poznata prosvjetna djelatnica iz Zagreba. Izuzetno vezana za Stajnicu kojoj je poklonila bezbroj svojih radova, posebno pjesama. Vidi zaseban prilog.

- **Prof. Mandica Rajković, rođ. Movrić, "Brinkina"**, prosvjetna djelatnica iz Sesveta, ravnateljica II. OŠ "Luka". Tijekom rata istakla se u organiziranju i prikupljanju pomoći za učenike brinjskog kraja, njihovom smještaju i organizaciji nastave. Recenzentica i autorica pedagoško-didaktičkih priručnika. U Domovinskom ratu aktivno je sudjelovala u radu Zavičajnog kluba "Gacka dolina, Otočac i Brinje". Veliki doprinos dala u evakuaciji osnovnih škola u brinjskom kraju i organizaciji nastave i materijalnom zbrinjavanju u na novim lokacijama. Značajno pomogla u obnovi kapelice Sv. Marije Magdalene na Brdu tijekom 1993. godine.

- **Zdenko Kačić – Movrić**, diplomirani politolog iz Zagreba. Bavio se novinarstvom. Zaposlen u MUP-u na poslovima protuterorizma. Izdao knjigu "Sigurnosno-obavještajni sustav ruske federacije";

- **Miro Petrin**, sin Zdenke Movrić, rođen 1971. u Zagrebu. Dragovoljac Domovinskog rata od rujna 1991. U sastavu 125. brigade HV poginuo u Drenovom Boku kod Novske.

- **Mark F. Movrich**, američki novinar i gradonačelnik grada Park Fallsa (Michigan). O njemu detaljnije pod "Stanovništvo i migracije".

MURKOVIĆ

Mala rodovska zajednica nastala na brinjskom prostoru. Postoji i rodovska zajednica Murkovića u Međimurju (Gornji Kraljevec, Miklavec, Novakovec, Podturen i Sivica), vjerojatno naseljena brinjskim Murkovićima tijekom turske opasnosti.

Tijekom ekonomskih migracija iz 19. i 20. stoljeća brinjski Murkovići naseljavaju Feričance (Orahovica), Komletince, Otok (Vinkovci), Gospić i Zagreb.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za tri kućne zadruge.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Anna Murkovic, Stajnica, Croatia, 1912 9*
2. *Franjo Murkovic, Stajnica, Jugoslavija, 1921 17*
3. *Ivan Murkovic, Jezerane, Austria, 1909 43*
4. *Jure Murkovic, Jezerane, Austria, 1909 19*
5. *Lucia Murkovic, Stajnica, Croatia, 1912 32*
6. *Maria Murkovic, Stajnica, Croatia, 1912 6*
7. *Mate Murkovic, Hungary, 1910 18*
8. *Mika Murkovic, Jezerane, Austria, 1909 35*
9. *Miko Murkovic, Stajnica, Austria, 1910 36*
10. *Petar Murkovic, Stajnica, Austria, 1910 46*
11. *Petar Murkovic, Hungary, 1909 39*
12. *Peter Murkovic, Stajnica, Croatia, 1912 4*

Obiteljski nadimci: *Brke, Franići, Čikini, Jivanovi, Zlatarići, Dvorani.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Josip Murković i sinovi**, stajnički veleposjednici i industrijalci između dva svjetska rata. Josip je imao pet sinova: Ivicu (časnika), Matiju (časnika, kasnijeg domobranskog generala), Vladimira (agronoma), Slavu (trgovca) i Josipa – Joška (ekonomista), te tri kćeri: Ančicu, Franjku, koje su bile po zanimanju učiteljice i Mariju, koja je bila prvakinja države u tenisu. Joško je studirao u Beču, da bi tijekom Prvog svjetskog rata bio zarobljen u Rusiji, gdje ostaje sedam godina!. Slave je ubijen prilikom partizanskog napada na Dvor 1941. a Vladimir 1945. u Zagrebu. O generalu **Matiji Murkoviću** detaljnije u poglavlju "Drugi svjetski rat":

- podmaršal **Ivan Vuković-Murković**, Drežničko Selište 1846-1927. godine, rodom od stajničkih Murkovića,

- bojnič **Tomo Murković**, časnik HV, stručnjak za radarske sustave i jedan od osnivača Zavičajnog kluba "Stajnica",

- **Damir Murković** biznismen iz Trsta, vlasnik poduzeća "Centrogas" i predsjednik udruge Hrvata u Italiji. Potječe iz gospićke loze Murkovića. Djed mu je bio poznati HSS-ovac Ivica Murković, a otac mu je Nikica Murković.

- **Josip - Braco Murković**, živio u Argentini i JAR, gdje je imao razvijen biznis. Vratio se u Hrvatsku i želja mu je obnoviti stari "Dvor" u Stajnici,

- **Ivan Murković**, organizator partizanskog pokreta, poginuo tijekom Drugog svjetskog rata,

- **Joso Murković**, dipl. inž. poljoprivrede, živi u Osijeku.

- **Jasna Murković**, pjevačica ličkih narodnih pjesama,

PERKOVIĆ

Stari brinjski rod. Na području Hrvatske ima više nesrodnih zajednica.

Prvi puta spominju se **1653.** godine u popisu brinjske posade – desetar Marko Perković.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za 23 kućne zadruge.

Nakon oslobođanja Like od Turaka u 18. st. Perkovići se naseljavaju na gospičko područje (Oštra), Udbinu i Podlapaču. Tijekom 19. i 20. stoljeća značajnije naseljavaju sisačko područje, Slavoniju i Požešku kotlinu: Orahovicu, Kutinu, Čačince, Osijek i bližu okolicu, Vinkovce i bližu okolicu, Otok, Valenovac, Sisak i okolicu, Budaševo, Timarce, Slovince, Petrinju, Đakovo, Belišće, Bilje, Čepin, Našice, Komletince, Nuštar, Ivankovo, Slatinu, Viroviticu, Požegu, Pleternicu, Slavonski Brod, Gornju Vrbu, Donje Andrijevice, Brodski Stupnik, Bjelovar, Rijeku, Dugo Selo i u najvećem dijelu Zagreb.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. Anton Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 19
2. Jure Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 31
3. Ive Perkovic, Jezerane, Croatia, 1913 43
4. Ive Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 17
5. Josip Perkovic, Jezerane, 1902 30
6. Juro Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 17
7. Mate Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 37
8. Mate Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 39
9. Mill Perkovic, Jezerane, Austria, 1912 20
10. Petar Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 40
11. Stipe Perkovic, Jezerane, Austria, 1912 20
12. Vide Perkovic, Jezerane, Croatia, 1907 43
13. Ivan Perkovic, Stajnica, Croatia, 1912 25
14. Joso Perkovic, Stajnica, Austria, 1909 37
15. Marko Perkovic, Stajnica, Austria, 1909 46
16. Mate Perkovic, Stajnica, Austria, 1913 32
17. Nikola Perkovic, Stajnica, 1907 18
18. Petar Perkovic, Stajnica, Croatia, 1909 28
19. Petar Perkovic, Stajnica, Croatia, 1914 38
20. Petar Perkovic, Stajnica, Croatia, 1910 20
21. Stipan Perkovic, Stajnica, 1906 35
22. Stipe Perkovic, Stajnica, Austria, 1911 40
23. Stipe Perkovic, Stajnica, Croatia, 1910 25
24. Anton Perkovic, Stajnica, Croatia, 1912 36
25. Filip Perkovic, Stajnica, Croatia, 1912 36
26. Jure Perkovic, Stajnica, Croatia, 1913 18
27. Ivan Perkovic, Stajnica, Hungary, 1909 23
28. Joso Perkovic, Stajnica, Hungary, 1909 37
29. Jure Perkovic, Stajnica, Hungary, 1909 18
30. Manda Perkovic, Stajnica, Hungary, 1910 29
31. Anica Perkovic, Stajnica, Hungary, 1913 17
32. Anton Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 37
33. Franjo Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 26

34. *Joso Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 47*
35. *Joso Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 42*
36. *Joso Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 16*
37. *Kata Perkovic, Stajnica, Yougosl., 1921 26*
38. *Lina Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 27*
39. *Loiza Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 43*
40. *Marco Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 26*
41. *Tome Perkovic, Stajnica, Hung., 1913 19*

Obiteljski nadimci: *Svitine, Palamenti, Gegići, Markići, Jurići, Ujaci, Iz briga, Tukače, Štente, Stojani, Žučini, Rožini, Stipanovi, Drljići, Šimunovi, Majini, Šlosari, Žrdonje, Žrdonjić-Puže, Gorinjevi, Bizići, Reljini, Joče, Pušići, Žižići, Baguri, Filipci, Slanine, Medari, Iz Krčića, Iz brdačka, Iz Fortice, Tičkini, Iz sokata, Od bunara, Iz Briga, Iz meje, Mikci, Pešići, Čerišnje, Kolenčići, Antulići. Markari, Frančevi, Vukelje.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Ivan Perković**, šumski nadzornik iz 1830. (*Fras*),
- **Johann Perković**, werkführer 1913. godine (vojni šematizam),
- **Jure Perković-Svitina**, dugogodišnji prosvjetni djelatnik u Stajnici,
- **Tomica Perković (Štenta)** rođen u Stajnici 1973 godine. Živi u Kanadi u Južnome dijelu provincije Ontario, grad Hamilton. Po zanimanju je elektro-inženjerski tehnolog, specijalizirao se na području informatike, automatike i kompjuteriziranih industrijskih kontrola. Na polju programiranja specijalizirao se za Siemens, Fanuc, Modicon i Allan Bradley. U slobodno vrijeme bavi se muzikom i svira u sastavu "Bagremi" iz Hamiltona i to hrvatsku zabavnu i narodnu glazbu za svatove, bankete, piknike itd. Izdao je dva kompakt diska a treći je u pripremi. Bavi se pisanjem, komponiranjem i snimanjem muzičkih aranžmana. Posjeduje vrhunski digitalni studio za profesionalno snimanje, podučava svirati klavijature, klavir, harmoniku i ostalo.

- **Tome Perković Svitina**, trgovac,
- **Mile Perković-Tesla**, zanatlija,
- **Tomica Perković**, predsjednik Zavičajnog kluba Stajnica,
- **Rudolf Perković**, dipl. pravnik,
- **Ana Perković-Šlosar**, organizator partizanskog pokreta u Stajnici,
- **Mile Perković-Antulić**, organizator partizanskog pokreta na brinjskom području,
- **Marija Korona Perković** časna sestra milosrdnica sv. Vinka Paulskog. Detaljnije pod "Crkva kroz povijest".

PERNAR

Mala rodovska zajednica nastala na modruško-ogulinskom području. Tijekom velikih naseljavanja od 1689. godine pa nadalje slabije naseljavaju Stajničko polje.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Luka Pernar**, organizator partizanskog pokreta na brinjskom području,
- **Ivan Pernar**, major JNA,
- **Mirko Pernar**, kadet pješaštva 1913. (vojni šematizam).

PETROVIĆ

Mala rodovska zajednica nastala na modruško-ogulinskom području. Poznat je knez Damjan Petrović iz Bunjevačke skupine koji je doveo Krmpote u Lič.

Na području Hrvatske, BiH i Srbije ima više nesrodnih zajednica. U Hrvatskoj postoji i pravoslavni rod koji naseljava južnu Liku. Tijekom velikih naseljavanja od 1689 pa nadalje naseljavaju stajničko polje.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. Anton Petrovic, Stajnica, Austria, 1910 27

2. Antonija Petrovic, Stajnica, Austria, 1913 34

RADINČIĆ

Mala rodovska zajednica nastala na modruško-ogulinskom području. Tijekom velikih naseljavanja od 1689 pa nadalje naseljavaj stajničko polje.

Danas žive uglavnom u Stajnici a iseljenici u Budakovcu (Virovitica), Feričancima (Orahovica), Osijeku i Sisku.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1770. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

Obiteljski nadimci: *Bani*.

RAJKOVIĆ

Stari otočki rod. Postoji na području Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Srbije više nesrodnih zajednica i to među katolicima, pravoslavicima i muslimanima. Hrvatska zajednica je najmanja. Danas je prezime uobičajeno za pravoslavni živalj. Prezime je potvrđeno od 12. stoljeća u Sanstefanskim i Dečanskim hrisovuljama, a od 15. stoljeća pojavljuje se kao prezime u Dubrovačkoj Republici. Prezime je bilo omiljeno kod starih bosanskih plemića (*Ljubović, str 216*). Rajkovićevo rod podrijetlom je iz Bosne i navodno su bili Vučetićevi rođaci. Rajkovići su se na područje Gacke, doselili u drugoj polovici 16. st. najvjerojatnije iz Gorskog kotara i Pokuplja. U popisu tvrđavnog naselja Otočac iz 1644. godine spominju se i haramije Rajkovići. Služili su kao časnici u raznim dijelovima Vojne krajine i zbog vojničkih zasluga dobili su plemstvo i grb. Nekoliko članova ove obitelji bili su svećenici -



župnici u raznim mjestima Gacke i Like.

Moguće je da su se u okolicu Labina naselili s ovih područja za vrijeme turske opasnosti (Breg, Brovinje, Bršica, Kapelica, Koromačno, Salakovci, Raša, Sveta Marina, Sveti Baštjan, Trgetari, Brgod) Na Banovini postoji pravoslavni rod (Gornja Lovča kod Kostajnice i Martinovići kod Gline).

Rod Rajkovića ima četiri grba, od Korjenić-Neorićevog (*gore desno*) pa do 18. stoljeća. U Korjenić-Neorićevom grbovniku iz 1595. godine nalazi se grb Rajkovića koji nije u sličnosti s kasnijim grbovima (Bojničić). Plemstvo i grb podijelio je kralj Leopold I. u Beču 14. srpnja 1689. godine **Vuku, Matiji Vinku i Marku Rajkoviću.** (*lijevo*)



RAJKOVIĆ

RAJKOVIĆ (RAJKOVIĆ, III)



Grb Rajković III. Dodijelio je kralj Karlo III. U Beču 10. lipnja 1718. Ivanu Rajkoviću. (*lijevo*)

Grb Rajković IV. dodjelila Marija Terezija 1. travnja 1751. godine *leutant* Petru Rajkoviću i njegovoj obitelji (*Bojničić, str. 155 - dolje desno*).

Rajkovići su se dosta raširili i na brinjsko područje pa ih nalazimo u popisu brinjske posade iz 1701. godine.

Poznata je legenda o pomalo zaboravljenoj *babi Rajkovički*. Godine 1530. brinjski kraj teško su poharali Turci. Spaljena su i uništena sva sela. Tom je prilikom turska vojska opsjedala i sam Sokolac, ali je nije mogla osvojiti. Iz pisanih dokumenata bilježimo da je baba **Rajkovička** obranila grad

lijevajući vrelu vodu s brinjske kule na Turke. (*Emilij Laszowski: Stari lički gradovi, Zagreb 1941*)

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1770. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

Nakon oslobođanja od Turaka u 18. st. Rajkovići se naseljavaju na Kordun: Donja Mašvina (Slunj)

Osim u Otočcu, Rajkovići žive na području Like, najviše u Sincu, Brinju, Jelvici, Stajnici, Plašćici, Letincu, Črncu, Dabru, i Udmini, kao i u Slavoniji: Andrijaševcima, Ivankovu, Komletincima, Rokovcima (Vinkovci), Vlatkovcima (Požega), Donjem Lipovcu, Novoj Kapeli (Nova Gradiška) Belišću, Brodskom Varošu, Podvinju, Budainki, Trnjanskim Kutima (Slav. Brod), Slavonskom Brodu, Osijeku, Budrovcima, Majaru, (Đakovo) i samom Đakovu.

U ostalom dijelu Hrvatske značajnije žive u Budaševu, Galdovu (Sisak), Pračnom kod Petrinje, Okolici Garešnice, Hlebine (Koprivnica) Hrašću (Velika Gorica), Zagrebu i okolici.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. Franc Rajkovic, Jezerane, Hungary, 1909 31
2. Geo (?) Rajkovic, Jezerane, Austria, 1912 27
3. Ivan Rajkovic, Jezerane, Hungary, 1913 17
4. Joso Rajkovic, Stajnica, Croatia, 1913 32
5. Marko Rajkovic, Jezerane, 1906 19
6. Mile Rajkovic, Jezerane, 1907 18

Obiteljski nadimci: Jočke, Škrivani, Jurta, Petrovi, Ministrovi, Brozini

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Prof. Petar Rajković**, zagrebački društveno-politički djelatnik i jedan od organizatora i zapovjednika Zbora narodne garde na Trešnjevci 1991. godine.

- **Franjo Rajković**, rođ. 1899. u Stajnici. Kao poslovođa na čelu stajničkih kirijaša radi širom Hrvatske. Jedno vrijeme bio je direktor Drvnog kombinata KRIŽ-NOVOSELEC.

- **Franjo, Tomislav i Krešo Rajković**, sesvetski poduzetnici, vlasnici poduzeća TIKRA, Sesvete i radionice za preradu metala i plastike "Rajković". Poduzeće djeluje od 1969. godine. Franjo je jedan od najpoznatijih zagrebačkih alatničara,

- **Mata Rajković**, organizator partizanskog pokreta na području Brinja, kasnije postaje novinar, publicist i visoki djelatnik službe državne sigurnosti bivše države.

RAJKOVICS (RAJKOVIĆ, IV.)



- **Josip Rajković (rod. 1980)**, natjecatelj u IRON MAN triatlonu. (*Vidi: "Šport u Stajnici"*),
- **Slavko i Željko Rajković**, suvlasnici poduzeća EPI & KOLBACH projektiranje d.o.o. iz Zagreba, koja se bavi proizvodnjom kotlova i instalacija za centralno grijanje. Svoje proizvode i instalacije ugradili su u brojne objekte u zemlji. Slavko, koji je po zanimanju dipl. inž. strojarstva, poznat je po konstrukciji prve kotlovnice na otpadno drvo, koja je ugrađena u Ogulinu i postigla zavidne pohvale.

- **Igor Meštrović**, sin Mandice Rajković, vlasnik poduzeća HERMES- INTER NAUTIKA iz Zagreba, Remetinečka c. 7. koja se bavi proizvodnjom i distribucijom opreme za nautiku.

- **Marko Meštrović**, sin Mandice Rajković, akademski slikar. Imao više samostalnih izložbi. U posljednje vrijeme bavi se kompjutorskom grafikom gdje ima zapažene uspjehe. Njegov animirani film "Ciganjska" dobio je na Trinaestim danima hrvatskog filma nagradu "Oktavijan" za najbolji film, glazbu i montažu.

Selekcijska komisija Šesnaestog svjetskog festivala Animafesta, koji će se ove godine održati u Zagrebu, između 1507 prispjelih filmova izabrala je 76 naslova za glavni program, među njima i jedini iz Hrvatske - "Ciganjsku".

Ujedno se bavi i etno-muzikom. Član je sastava "Cinkuši" gdje svira bubanj.

RIBIĆ

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu koja kasnije nestaje.

SERTIĆ

Stari brinjski rod. Sertići se u dokumentima spominju **1645.** godine prigodom dijeljenja brinjskog zemljišta između starosjedilaca Hrvata i doseljenih Vlaha. Sertići vode podrijetlo iz Udbine, a u Gacku (Sinac i Brinje) naselili su se nakon bitke na Krbavi. (*Ljubović*)

Car Franjo Josip podijelio je **6. lipnja 1882.** godine austrijsko plemstvo i grb pukovniku **Karlu Sertiću - Brinjo-gradskom**, zapovjedniku 78. Ugarsko-slavonske regimente iz Osijeka (*Bojničić, Militär-Schematismusi*). Obitelj Sertić bila je i uskočka časnička obitelj. Dala je nekoliko istaknutih graničarskih časnika koji su služili u raznim dijelovima Senjske kapetanije, ali i šire. U popisu Senjske vojne posade iz **1540.** godine, spominju se dva niža časnika, **Ivan i Toma**, a u brinjskoj vojnoj posadi također je bilo nekoliko članova obitelji Sertić. U brinjskom tvrđavnom naselju imali su god. **1701.** pet porodica. (*Ljubović*)

Nakon oslobođanja Hrvatske od Turaka u 18. st. Sertići se naseljavaju na oslobođena područja Krbave, Like i Korduna (Udbinu, Breštane, Sertić Poljana, Podlapac i Plitvički Ljeskovac (Korenica), Drežničko Selište (Slunj), Gospić, Saborsko, Podlapaču...)

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za 14 kućnih zadruga.

U 19. stoljeću značajnije naseljavaju područje Banovine: Sisak i bližu okolicu-Hrastelnicu, Komarevo, Slovince, Sunju, Timarce, Tišinu, a kasnije Budaševo, Novo Selo, Galdovo i Topolovac. U manjem broju naseljavaju Novsku i okolicu.

Krajem 19. i početkom 20. st. naseljavaju se u Slavoniju, Podravinu, Podunavlje i ostale krajeve Hrvatske- Bjelovar, Brekinska (Pakrac), Cernu, Vodince i Komletince (Vinkovci), okolicu Nove Gradiške (Starci, Vrbova), Crni Potok, Donje Andrijevice, Grabarje, Podvinje,



Trnjanske Kute i Brodski Stupnik, (Slavonski Brod), Čačince (Orahovica), Čajkovce (Đakovo), Đakovo, Daruvar, Đurđevac, Gola, Sigetec i Peteranec (Koprivnica), Zaistovec (Križevci), Gudovac (Bjelovar), Hrastin (Osijek), Karlovac, Kutinu i okolicu, Levinovac, Rodin Potok (Virovitica), Markovac i Martin (Našice), Osijek, Rijeku, Sladojevački Lug (Podravska Slatina), Požegu, Šarengrad (Vukovar) i najviše u Zagrebu preko 150 obitelji

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. Dragutin Sertić, Jezerane, 1913 37
2. Jakob Sertić, Jezerane, Hungary, 1910 42
3. Jakor Sertić, Jezerane, 1906 35
4. Jure Sertić, Jezerane, Hungary, 1909 34
5. Luka Sertić, Jezerane, 1913 46
6. Pavao Sertić, Jezerane, Croatia, 1909 17
7. Polde Sertić, Jezerane, 1907 28
8. Tonve Sertić, Jezerane, Hungary, 1909 26
9. Anton Sertić, Stajnica, 1906 35
10. Ivan Sertić, Stajnica, Yougoslavia, 1921 18
11. Jure Sertić, Stajnica, Yugoslavia, 1923 37
12. Marko Sertić, Stajnica, Austria, 1909 36
13. Mijo Sertić, Stajnica, Yougosl., 1921 25
14. Petar Sertić, Stajnica, Austria, 1910 26
15. Anna Sertić, Jezerane, Hungary, 1909 27
16. Anton Sertić, Jezerane, Croatia, 1910 42
17. Dragutin Sertić, Stajnica, Hungary, 1910 32
18. Ivan Sertić, Jezerane, Hungary, 1909 30
19. Lojze Sertić, Stajnica, Hungary, 1910 41
20. Marija Sertić, Jezerane, Hungary, 1909 11
21. Marko Sertić, Jezerane, Hungary, 1909 2
22. Pero Sertić, Stajnica, Jugoslavia, 1923 23

Obiteljski nadimci: *Zidari, Porkulice, Tomini, Roznik, Od bunara, Tikvice, Valini, Kunote, Matešini, Aralice, Tamburi, Štanjac, Zorjani, Pruderi, Božići, Jurumi-Tišljari, Jurumi, Božičkov-Vuksan, Frankovi, Miši i Zlatnaci-Mački.* U zaselku **Sveti Petar** nadimci su: *Zgrabe, Miši, Aralice, Kikete i Mijati,*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Juraj Sertić**, k.u.k. učitelj iz 1830. (*Fras*),
- **Jelena Sertić**, djevojačka učiteljica iz 1830. (*Fras*),
- **Mirko Sertić-Porkulab**, dipl. pravnik, rođen 1930. u Stajnici. Nakon završene osnovne škole u Stajnici kreće u bogoslovnu gimnaziju koju radi rata napušta. Godine 1947. zapošljava se u kotaru Brinje, koji će kasnije prerasti u općinu Brinje. Godine 1955. postaje tajnik općine. Godine 1963. odlazi u "Industrogradnju" u Zagrebu i radi na poslovima komercijalnog direktora, da bi nešto kasnije postao predsjednik uprave istog poduzeća. Svojim stručnim sposobnostima zaslužan da je spomenuto poduzeće postalo jedno od najjačih u državi. Zaposlio veliki broj Stajničana, čime im je riješio egzistenciju. Tijekom Domovinskog rata pomagao Stajnici. Jedan je od pokretača tiska poznate knjige o brinjskom kraju: "Brinjski kraj u prošlosti i sadašnjosti".

- **Mirko Sertić-Mijatov**, dipl. inž. šumarstva, rukovoditelj ispostave "Hrvatskih šuma" u Dugom Selu,

- **Zdenko Sertić**, pričuvni pukovnik HV, tijekom rata zamjenik zapovjednika topničkog divizionara,

- **Ivica Sertić, Mirkov, rođen 1952.** u Brinju. Završio Prometni fakultet u Zagrebu. Danas je predsjednik uprave vrlo uspješnog poduzeća "Jamnice" u Zagrebu, najvećeg proizvođača vode i sokova u Hrvatskoj.

- **Artur Sertich-Serth**, slikar, rođen u Podlapcu 1898. godine a umro 1997. u Saugatucku u SAD. Njegovo pravo ime je Marko. Istaknuo se najviše izradom murala u crkvi Presvetog srca Isusova u Chicagu, nekoliko poslovnih tornjeva u Detroitu, glavni ured Hrvatske bratske zajednice u Pittsburghu. Tijekom boravka u Podlapcu 1930. godine oslikao je unutrašnjost crkve Svetog Jurja.

- **Zdenka Sertić**, slikarica, rođena u Zelini 1901. a umrla u Zagrebu 1996. godine. Umjetničku akademiju završila je u Zagrebu, u klasi profesora Ljube Babića. Usavršavala se u Parizu i Berlinu, a cijeli je radni vijek provela u Etnografskom muzeju u Zagrebu. Izlagala je s grupom "Zemlja". Sudjelovala je na više izložaba u svijetu (Zürich, Paris, Bruxelles, Prag, Haag, Rotterdam i dr.) i bila suradnica Leksikografskog zavoda.

- **Ivica Sertić**, baletni plesač, koreograf i pedagog, rođen u Zagrebu 1927., podrijetlom iz Jezerana. Plesao u Hrvatskom narodnom kazalištu gdje postaje baletni prvak. Otplesao je više od 30 glavnih i solo uloga. Godine 1967. odlazi u Njemačku kao solist, da bi postao ravnatelj baleta i koreograf. Radio je u Heidelbergu, Lübecku i Wuppertalu, a u Münchenu je redovni profesor na baletnom odjelu Muzičke akademije.

- **Ladislav Sertić**. baletni plesač (Zagreb 1922.) Brat je Ivice S. Zajedno je s njim počeo baviti baletom, prošavši isti put i iste učitelje. Plesao u HNK. Odlaskom iz Zagreba posvećuje se nastupima u kabareima.

- **Ivan Sertić** iz Velike Gorice, potpredsjednik Zavičajnog kluba "Stajnica" i auto-prijevoznik u mirovini,

- **Josip Sertić**, vlasnik trgovačkog poduzeća "Sertić" iz Zagreba, Gundulićeva 11.

- **Jurica Sertić**, rođen 1935. godine u Stajnici. Istaknuti prosvjetni djelatnik iz Zagreba koji je započeo sa prosvjetnim radom u Lipicama i Stajnici. Bio je ravnatelj u I. OŠ Dugave. Za svoj stručan rad primio brojna priznanja.

ŠPRAJC

Mala rodovska zajednica nastala na u Gorskom kotaru, okolica Čabra. Tijekom velikih naseljavanja od 1689 pa nadalje naseljavaju Stajničko polje. Postoji nesrodna zajednica u Čakovcu i okolici. Postoji pretpostavka da su se Šprajci iz Švicarske naselili na područje Slovenije i Gorskog kotara.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za tri kućne zadruge.

U 19. stoljeću jedan rodovski ogranak naseljava se u Slavoniju i značajnije su naselili brodsko područje (Slav. Brod, Brodski Varoš, Gromačnik), područje Siska (Dubrovčak Desni, Galdovo, Hrastelnicu) Šarampov (Ivanić Grad) i Vinkovce.

Danas ih najviše živi u Lici: Kamenici, Križpolju, Velikom Kutu i Stajnici. Postoji velika kolonija u Zagrebu

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Filip Jakov Sprajc, 1902 29*
2. *Franjo Sprajc, Stajnica, Croatia, 1913 19*
3. *Kata Sprajc, Stajnica, Croatia, 1921 25*
4. *Mirko Sprajc, Stajnica, Yougoslavia, 1921 25*

Obiteljski nadimci: *Miškaci, Okice, Tomići, Kebrovi i Čabrani.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Tomo Šprajc-Miškac**, jedan od osnivača i prvi predsjednik Zavičajnog kluba Stajnica u Zagrebu,

- **Luka Šprajc**, ugledni i poznati Hrvat u Belgiji (grad Lieg). Aktivan u radu Hrvatske katoličke misije. Tijekom Domovinskog rata dao veliki osobni i obiteljski doprinos,

- **Ivan Šprajc-Miškac**, stajnički trgovac,

- **Mirko Šprajc**, auto-prijevoznik iz Velike Gorice.

ŠTEFANIĆ

Stari brinjski rod. Naseljeni na ovo područje sa otoka Krka, gdje živi dosta brojna zajednica u Batomalju, Baški, Jurandvoru, Risiki i Vrbniku. Postoje nesrodne zajednice u Podravini, Međimurju i Zagorju

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za jednu kućnu zadrugu.

Nakon oslobođanja Hrvatske od Turaka u 18. st. Štefanići se naseljavaju na Krbavu (Piplica kod Gračaca)

U 19. stoljeću naseljava se u Lipovo Brdo (Bjelovar), Petrinju, i Slavonski Brod. Danas značajnije žive u Zagrebu, Rijeci, Stajnici.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u Ney Yorku:*

1. *Fran Stefanic, Stajnica, Austria, 1910 29*

2. *Luka Stefanic, Jezerane, Yougoslavia., 1924 48*

3. *Mandica Stefanic, Stajnica, Croatia, 1912 17*

Obiteljski nadimci: *Pubini, Vukelje, Kolenčići i Jurasi.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Mate Štefanić**, rođen 1864, bio je pandur i lokalni raznoslač poziva za vojsku i sud. Svake nedjelje poslije mise čitao je naredbe lokalnog starješine i druge važne obavijesti. Bio je vrstan stolarski majstor specijaliziran za izradu "brda" za krosna.

TOMINAC

Rodovska zajednica nastala u Primorju i to na širem području Novog Vinodolskog. Tijekom velikih naseljavanja od 1689 pa nadalje naseljavaju Stajničko polje.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za šest kućnih zadruga.

Tijekom 19. st. nakon odlaska Turaka sa Korduna Tominci se naseljavaju u Cetingrad. Prema predaji oko 1869. godine iselio se i stajničkog zaselka Žižići Ivan Tominac s pet sinova. Danas je ta struja tamo dosta razvijena.

U 19. i prvoj polovici 20. stoljeća naseljavaju značajnije Belišće, Bijeljevinu, Valenovac i Čačince (Orahovica) Velimirovac (Našice) Hrastelnicu (Sisak), Komletince, Andrijaševce i Retkovce. Kasnije naseljavaju Budaševo (Sisak), Osijek, područje oko Bjelovara, Dugo Selo i Zagreb.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku:*

1. *Anton Tominac, Stajnica, Croatia, 1913 25*

2. *Filip Tominac, Stajnica, Croatia, 1913 38*

3. *Ivan Tominac, Jezerane, Hungary, 1907 27*

4. *Ivan Tominac, Veljun, Austrija, 1902 33*

5. *Joka Tominac, Valliselo (?), 1902 28*

6. *Joso Tominac, Stajnica, Croatia, 1912 23*

7. *Luka Tominac, Stajnica, Croatia, 1912 18*
8. *Marija Tominac, Valliselo (?), 1902 —*
9. *Marko Tominac, Stajnica, Croatia, 1912 35*
10. *Mate Tominac, Stajnica, Croatia, 1913 28*
11. *Mijo Tominac, Stajnica, Croatia, 1912 34*
12. *Nikola Tominac, Sisak, Croatia , 1905 34*
13. *Peter Tominac, Jezerane, Croatia, 1910 29*
14. *Stipe Tominac, Stajnica, Austria, 1910 17*
15. *Stipe Tominac, Stajnica, Croatia, 1913 18*
16. *Stipe Tominac, Scisweid, Germany, 1914 20*
17. *Toma Tominac, Stajnica, Austria, 1910 42*
18. *Toma Tominac, Stajnica, Croatia, 1913 18*
19. *Tome Tominac, Stajnica, Croatia, 1912 17*
20. *Nikola Tominac, Ivanić, Austria, 1908 25*

Obiteljski nadimci: *Ćule, Filipovi, Ograjski, Jurićini, Iz žlibe, Tončini, Markesinovi, Belčevi, Starešinovi, Gutmanovi, Lokvarski, Markičini, Od crikvice i Tode.*

Najpoznatiji predstavnici roda:

- **Zlatko Tominac**, pripadnik 9. gardijske brigade HV "Vukovi". Poginuo za vrijeme provođenja vojno-redarstvene akcije "Oluja" 1995. godine na prijevoju Ljubovo kod Korenice.

- **Luka Tominac**, općinski učitelj iz 1830. (*Fras*),

- **Ivan Tominac**, austrougarski poručnik, rođ. 7. ožujka 1826, umro 24. kolovoza 1879. u Stajnici,

- **Darko Tominac** poznati speedway takmičar iz Osijeka. Detaljnije pod "Športske aktivnosti".

- **Zdravko Tominac** poznati speedway takmičar iz Osijeka. Detaljnije pod "Športske aktivnosti".

- **Vesna Tominac - Matačić**, rođena 1968. u Vinkovcima. Odrasla u Andrijaševcima kod Vinkovaca. Diplomirala glumu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu 1993. godine. Igrala značajne uloge u kazalištima, u Zagrebu i Osijeku. Godine 1993. dobila Nagradu hrvatskog glumišta za najbolju mladu glumicu. Također igrala u TV dramama, igranom filmu u Hrvatskoj i inozemstvu. Radila i kao voditeljica glazbenih emisija na HTV-u. Trenutno radi na Hrvatskom radiju, te glumi aktivno i dalje. Živi u Zagrebu s obitelji, majka dvojice sinova.

- **Vlade Tominac** rođen 1932. u Stajnici. Godine 1946. odlazi na školovanje za kovača u Fužine. Po završetku školovanja zapošljava se u Ogulinu, gdje privremeno živi. Godine 1958. seli se u Osijek, gdje se zapošljava u poduzeću Papuk. Godine 1966. otvara vrlo uspješan privatni obrt. Iza njega je ostalo mnogo uspješnih projekata. Izuzetno je pomagao sinove – sportaše, Darka i Zdravka. Bez obzira na udaljenost vrlo često navraća u Stajnicu kojoj ostaje vrlo privržen. Sudjeluje u priložima za izgradnju ceste i ostalim akcijama. Kod Dvora je izgradio vikend kuću u koju je sa obitelji često navraćao. Godine 1998. nenadano umire.

- **Marko Tominac**, dipl. inž. eletrotehnike, rođen 1966. u Vinkovcima, zaposlen u HEP-u u Vinkovcima

- **Nikola Tominac**, pukovnik HV, ratni zapovjednik dugoselskih postrojbi ZNG i HV, te 17. domobranske pukovnije Sunja.

- **Mile Tominac** iz Andrijaševaca kod Vinkovaca, poručnik HV, pripadnik 5. gardijske brigade iz Vinkovaca.

- **Milan Tominac** iz Osijeka, zrakoplovni športski djelatnik. Trenutno obnaša dužnost tajnika Aero kluba Osijek.

- **John J. Tominac**, pukovnik američke vojske, nositelj visokih vojnih odličja, sudionik u Drugom svjetskom, Korejskom i Vijetnamskom ratu. O njemu detaljnije u poglavlju “Stanovništvo i migracije”.

- **Emil L. Tominac** 1923.-2002.) *construction supervision engineer* - stručnjak za projektiranje i izgradnju visokih zgrada u Detroitu i okolici. Na tom je poslu proveo 45 godina izgrađivši veći broj najviših zgrada.

- **Čedomil Tominac** iz Požege, mornarički kapetan OS NDH. Krajem Drugog svjetskog rata pobjegao u SAD,

- **Marin Tominac** iz Budaševa (Sisak) vlasnik trgovačkog poduzeća “Tominac”,

VLAHINIĆ

Nejasno podrijetlo. Vjerojatno se radi o maloj vlaškoj rodovskoj zajednici nastaloj na otočkom području koja se kasnije pokatoličila. Svoje su podrijetlo zadržali u prezimenu. Postoji i pravoslavna grana koja je naseljavala Medak kod Gospića. Tijekom velikih naseljavanja od 1689 pa nadalje katolici naseljavaju perušičko područje, Kanižu, Podlapaču i Stajnicu. Prvi puta spominju se godine **1712.** u popisu perušičkog područja kao starosjedioci od Otočca *Vlahinići*.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za dvije kućne zadruge.

Najviše ih živi u Dubrovniku i okolici, Zagrebu, Velikoj Gorici, Sisku i okolici i Stajnici. Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku*:

1. *Martin Vlahinić, 1928 god, Francuska.*

Obiteljski nadimci: *Jankovi, Žiže i Petrovi.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

Ferdinand Vlahinić, zapovjednik “Stajničkog voda” za vrijeme Domovinskog rata,

Anton Vlahinić, “Tone Žiže”, organizator stajničkih građevinara na poslijeratnoj izgradnji cesta u Sloveniji.

VUČETIĆ

Stari brinjski rod. Postoji više nesrodnih rodovskih zajednica istoga prezimena izvan Republike Hrvatske, osobito u BiH i Srbiji. Vučetića ima na otoku Viru, kao i na otoku Hvaru. Postoje i pravoslavni na Kordunu. Vučetići s pridjevom »de Brin« i »de Cseney« jedan su od najstarijih i najrazvijenih rodova u brinjskom kraju. Dali su brojne visoke dužnosnike, časnike, svećenike, suce i druge odličnike koji su djelovali u sustavu austrijske vlasti.

Podrijetlom su iz Bosne, otkuda su se doselili oko 1482. godine, bježeći ispred Turaka. Bosanski Vučetići spominju se u testamentu **kneza Pribislava Vucheticha Lancilaga**, tj. kopljanika iz **1475.** godine, a poznat je i plemićki grb iz te godine. On je vjerojatno bio predvodnik bosanske srednjovjekovne vojske u tadašnjim mnogobrojnim ratovima. Osim toga bio je i savjetnik na dvoru Stjepana Vukčića Kosače i diplomat u Italiji (*Ljubović str. 255*). Prvi se puta spominju u Hrvatskoj u listini iz **1515.** u Dabru.

Radman Vučetić (Vuchetich), uskočki vojvoda, dobio je od cara Maximilijana II. u Beču, **5. kolovoza 1569.** godine carsko plemstvo i grb zbog zasluga u borbama protiv Turaka. Ovaj



se grb razlikuje od ostalih grbova obitelji Vučetić. Potomci Vučetića, **Lorenz i Mihael** dobili su 14. kolovoza **1698.** godine kralja Leopolda plemićka imanja Brinje i istovremeno nagrađeni imanjima: Drenovac, Križevačka glavica, *Stajnička Draga*, Brezovo polje, *Lipice* i Letinac. Original povelje nalazio se u posjedu **Šandora Vučetića**, direktora Pošte u Klausenbergu i njegovih potomaka. Navode se i godine **1645.** prilikom dijeljenja brinjskog područja između starinaca Hrvata i doseljenih Vlaha.

Drugi poznati grb ove plemićke obitelji potječe iz **1569.** godine, a treći grb koji se i danas nalazi u posjedu ove plemićke obitelji je grb iz **1753.** godine. Car Leopold potvrdio je **1652.** godine vojvodi i knezu brinjskom **Pavlu Vučetiću** i njegovoj djeci Jurju, Vuku, Petru i Filomeni plemstvo, a njegovi unuci Lovro i Mihovil, uživali su imanja koja je dodijelio isti vladar. Sačuvan je jedan dokument austrijskog generala i zapovjednika Vojne krajine Herbersteina iz **1651.** kojim dopušta Pavlu Vučetiću držanje osobnih stvari u brinjskoj utvrdi zbog turskih pljački.

U 18. st. jedan ogranak ove obitelji naselio se u Ogulinu, gdje su pojedini članovi ušli u vojnu službu. U Ogulinu su razvili naselje u Sv. Jakovu i Gavanima. Nekoliko članova obitelji roda Vučetića odselilo se **1820.** godine u Ceney kod Temišvara u Rumunjskoj, pa se ta grana Vučetića naziva i Čenejskim. O tome više u poglavlju "Stanovništvo i migracije". U brinjskom kraju Vučetići su se razvili najviše u Lipicama, Stajnici i Vučetićima kod Brinja.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za tri kućne zadruge.

Nakon oslobođenja Hrvatske od Turaka u 18. st. Vučetići se naseljavaju na Kordun (Tobolić kod Slunja)

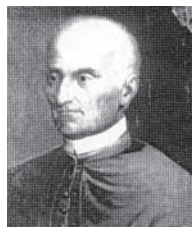
U 19. stoljeću jedan rodovski ogranak naseljava se u Bačkovicu (Bjelovar), Berak (Vukovar), Braneške, Cikote (Pakrac), Šumeticu i Donje Bogičevce (Nova Gradiška), Svetoblažje (Đakovo), Hrastelnicu (Sisak), Tobolić (Slunj), Veliko Brdo (Kutina), Vranić (Slavonska Požega) Komletince, Retkovce (Vinkovci).

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku:*

1. *Anna Vucetic, Stajnica, Yougosl., 1921 36*
2. *Anton Vucetic, Stajnica, Austria, 1910 17*
3. *Anton Vucetic, Stajnica, Croatia, 1910 30*
4. *Draga Vucetic, Stajnica, Yougosl., 1921 9*
5. *Ivan Vucetic, Stajnica, Stajnica, 1909 30*
6. *Miko Vucetic, Stajnica, Austria, 1910 32*
7. *Stipan Vucetic, Stajnica, 1906 19*
8. *Ive Vucetic, Stajnica, 1905 26*
9. *Jure Vucetic, Stajnica, Croatia, 1912 29*
10. *Marko Vucetic, Vucetici, Austria, 1913 31*
11. *Tome Vucetic, Stajnica, Hung., 1913 20*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Dr. Nikola pl. Vučetić**, dvorski kapelan, diplomat, pisac i apostolski protonotar u Beču, rođen je u Stajnici 1743. godine a umro 1826. godine u Pešti. Bio je osobni ispovjednik carice i kraljice Marije Terezije na dvoru u Beču, gdje je uživao veliki ugled. On je isposlovao da su Vučetići, izgubivši posjede oko Brinja, odnosno u Vojnoj krajini, kao nadoknadu dobili posjede u Cseneyu. Kao utjecajna osoba na dvoru isposlovao je kraljevsku stipendiju za svoga sinovca Matu, budućega vrhunskog pravnika i pisca.



Dr. Nikola pl. Vučetić

- **Mate pl. Vučetić** rođen 1769. godine u Brinju (ili Stajnici ?). Odgojio ga je naprijed navedeni stric Nikola. Otac Ilija bio mu je konjanički satnik koji je mlad poginuo u ratu s Turcima. Završio je gimnaziju u Vaszu, filozofiju na Kraljevskoj akademiji u Trnavi u Slovačkoj, a pravo u Požunu (danas Bratislava), te u Beču i Pešti. Doktorirao je pravo u Pešti 1790. godine i vodio katedru u Velikom Varadinu (danas grad Oradea u Rumunjskoj) i Košicama. Godine 1808. odlazi u Peštu, gdje na Pravnom fakultetu predaje rimsko, kazneno i privatno pravo. Poslije toga postaje dekan Pravnog fakulteta i rektor Sveučilišta Pazmany Peter u današnjoj Budimpešti. Napisao je nekoliko stručnih knjiga iz oblasti pravnih znanosti na latinskom jeziku. Spada među najveće hrvatske pravnike. Uvijek je isticao svoje hrvatsko podrijetlo i ponosio se njime. Borio se za hrvatske nacionalne interese u to vrlo složeno vrijeme.



Mate pl. Vučetić

Obolio je od tuberkuloze od koje umire 22. rujna 1824. Pokopan je u crkvi Reda servita u Budimpešti.

- Husarski natporučnik **Mihovil Vučetić** godine 1776. god. darovao je propovjedaonicu crkvi Presvetog Trojstva u Otočcu.

- Svećenik **dr. Pavle Vučetić**, rođen 1718. godine, a umro 1771. pisac, prepošt čazmanski i kanonik križevački.

- **Kapetan Mileta pl. Vučetić**, rođen u Stajnici 1766. Istakao se velikom hrabrošću u borbi protiv Napoleona. (*Detaljnije vidi: "Ratni pohodi širom Europe"*).



Dr. Pavle Vučetić



Potpukovnik Toma pl. Vučetić

- **Potpukovnik Toma pl. Vučetić**, rođen 1768. godine u Brinju a umro 1832. godine.

- **Pukovnik Stjepan pl. Vučetić**, obnašao visoke zapovjedne dužnosti u 9. husarskoj domobranskoj pukovniji.

- **Pukovnik Janko pl. Vučetić**, obnašao visoke zapovjedne dužnosti u 1. ugarskoj domobranskoj pukovniji.

- **Kapetan Stjepan pl. Vučetić** pripadnik 10. domobranske konjaničke pukovnije. Kasnije je prešao u ratno zrakoplovstvo.

- **Dr Stjepan pl. Vučetić** "od Brinja i Cseneya" rođen 29. listopada 1836. U Cseneyu. Pučku je školu završio u Cseneyu, gimnaziju u Temišvaru, Aradu i Bečkereku, a teologiju u Csanadu i Beču, gdje je doktorirao. Za svećenika je zaređen 1859. godine. Bio je učitelj matematike i fizike u liceju u Temišvaru. Od 1866. do 1869. bio je mađarski zastupnik u Ugraskom saboru, a 1870. postao je tajnikom zagrebačkoga



Dr. Stjepan pl. Vučetić



Aleksandar pl. Vučetić

nadbiskupa Mihalovića, kanonik zagrebački i doktor kanonskog prava. Poslije smrti nadbiskupa Mihalovića, ugarski ga je kralj imenovao zagrebačkim nadbiskupom, ali to imenovanje Sveta stolica nije potvrdila. U Hrvatskom je saboru vatreno zastupao Stranku unionista. Umro je u Karpinišu kod Temišvara 15. siječnja 1894. a pokopan je u Zagrebu.

- **Aleksandar pl. Vučetić**, rođen u Cseneyu 1854. godine, imao je obiteljski nadimak Šandor. Završio je gimnaziju u Temišvaru, a pravne znanosti u Budimpešti i Zagrebu. Bio je lektor mađarskog jezika na Zagrebačkom sveučilištu, a nakon toga bavio se odvjetničkim poslovima. Bio je veliki veleposlanik u Cseneyu.

Nakon toga postaje ravnateljem Hrvatske pošte i brzjava 1888. godine i tu dužnost obnaša punih 10 godina. Zaslužan je za uvođenje ličke diližanse (*detaljnije vidi: "Razvoj prometa"*). Kao hrvatski domoljub borio se za uporabu hrvatskog jezika u poštama diljem Hrvatske. Dok je bio ravnatelj poštama sagrađeno je nekoliko poštanskih zgrada, među njima godine 1892. i zgradu pošte na zagrebačkom Glavnom kolodvoru. Osim što je razvio i osuvremenio hrvatske pošte, bio je i ljubitelj prirode i veliki promicatelj hrvatskog turizma, jer je već tada osjećao da Hrvatska mora iskoristiti svoje prirodne ljepote i prednosti. Sa skupinom hrvatskih intelektualaca osniva 1890. godine "Društvo za uređenje i poljepšavanje Plitvičkih jezera". Njegovom zaslugom Plitvička jezera dobivaju brzjav i telefon, što je za ono vrijeme bio izuzetan napredak sustava veze na ovom području.

U Zagreb se vraća 1906. godine kada je imenovan velikim županom Zagrebačke županije i gradova Siska, Karlovca i Petrinje.

Zbog ljubavi prema kraju svojih predaka vraća se nakon umirovljenja u Liku i nastanjuje se u svom ljetnikovcu na Plitvičkim jezerima.

- **Feldmaršal-lajtant Luka pl. Vučetić**, rođen u Brinju 1858. godine a umro 1918. u Zagrebu. Bio je zapovjednik 52. pješačke pukovnije. Njegov brat pravnik Ivan obnašao je dužnost podžupana Like i Krbave.

- **Pukovnik Stjepan pl. Vučetić** "od Brinja i Cseneya" služio je kao časnik u 10. kraljevskoj ugarsko-hrvatskoj domobranskoj husarskoj pukovniji sa sjedištem u Varaždinu. Početkom Prvoga svjetskog rata ustrojio je Kraljevsku ugarsko-hrvatsku domobransko-pučko-ustašku pukovniju i postao njezinim zapovjednikom. Godine 1915. imenovan je zapovjednikom 10. honved-husarske pukovnije sa sjedištem u Marosvasarheiju i sa tom postrojbom sudjeluje na ruskom bojištu. Tijekom ruske ofenzive 1916. godine bio je ranjen i zarobljen, nakon čega je odveden u Sibir u mjesto Tschita u logor.

Kao teški invalid razmijenjen je za jednog ruskog časnika i preko Švedske doputovao u Varaždin, gdje je skromno živio uz mizernu mirovinu, kao i većina austrijskih časnika iz Hrvatske. Umro je 1938. i pokopan u obiteljskoj grobnici u Varaždinu.

- **Dr. Vuk pl. Vučetić**, kapetan 10. husarske pješačke pukovnije, sin već navedenog Aleksandra-Šandora, rođen 1885. godine u Budimpešti. Bio je oženjen barunicom Elizabetom Rauch, kćeri hrvatskog bana baruna Levina Raucha. Prije Prvoga svjetskog rata bio je kotarski predstojnik u Crikvenici i Osijeku.

Tijekom 1914. i 1915. godine sudjeluje sa svojom pukovnijom na ruskom bojištu u sklopu 10. konjaničke divizije, zajedno s 9. i 13. mađarskom husarskom pukovnijom, te 12. ulanskom hrvatskom pukovnijom iz Osijeka. S navedenim postrojbama sudjeluje u poznatoj Bici kod Limanove, u kojoj pobjeđuju snažnu rusku vojsku.

Bio je veoma obrazovan, govorio je nekoliko svjetskih jezika, a u vrijeme NDH služio je kao diplomat u nekoliko država. Kao umirovljenik bio je 1941. reaktiviran i imenovan za generalnog konzula u Pragu. Nakon poraza NDH Vuk je emigrirao u Njemačku, gdje je dobio i njemačko državljanstvo i vojničku mirovinu, kao i ratnu odštetu zbog ranjavanja u Prvom svjetskom ratu. Živio je u Munchenu.

- **Svećenik Stipe - Stjepan pl. Vučetić** "od Brinja i Cseneya" rođen je 8. studenoga 1873. godine u Brinju. Gimnaziju je završio u Zagrebu, bogosloviju u Senju a za svećenika je zaređen 1896. godine. Bio je svećenik u Jelenju, Pazarištu, Ledenicama i Bilaju. Zbog velikog ugleda



Feldmaršal-lajtant
Luka pl. Vučetić



Dr. Vuk pl. Vučetić

među narodom izabran je u vremenu 1911. do 1918. godine za zastupnika u Hrvatskom državnom saboru kao član Hrvatske stranke prava. Bio je urednik tjednika "Hrvat" iz Gospića ali i pisac zanimljivih članaka. Autor je rasprave "Sveti Stjepan kralj ugarski nije zaštitnik Kraljevine Hrvatske". Nakon uspostave Kraljevine Jugoslavije zbog svojih domoljubnih stavova dospjeva u zatvor u Sremskoj Mitrovici, ali je ubrzo pušten. Za vrijeme NDH imenovan je vojnim vikarom oružanih snaga NDH, i tu je dužnost obavljao sve do svoje smrti, 1945. godine u Zagrebu. Pokopan je na groblju Mirogoj uz visoke državne počasti.

- **Pravnik Branimir pl. Vučetić** rođen u Đakovu 1942. godine. Potječe iz pravničke obitelji. Otac mu je također bio pravnik i kao odvjetnik službovao je u Đakovu. Branimir sedamdesetih godina odlazi u Njemačku, u grad Wiesbaden, gdje se kao trener profesionalno bavi tenisom. Povremeno živi u Zagrebu, gdje mu se nalazi obitelj. Stan mu je pretvoren u maleni muzej s brojnim slikama i dokumentima o rodu Vučetića. Posjeduje brojne podatke o svojem rodu, većina ih je korištena u ovoj knjizi, ali i u knjizi prof. Ljubovića.

- **Anka Vučetić**, dugogodišnja školska nadzornica kotara Brinje i učesnica partizanskog pokreta,

- **Anica Šprajc, rođ. Vučetić**, nastavnica, prosvjetna djelatnica iz Zagreba,

- **Marko Vučetić**, stajnički kovač i narodni liječnik.

Obiteljski nadimci: *Antonovi, Božini, Garini, Kovači-Škuturi i Gužve.*

VUKOVIĆ

Postoje brojne nesrodne rodovske zajednice istog prezimena rasprostranjene na cijelom području Hrvatske, ali i Bosne i Hercegovine i Srbije. Ima ih mnogo u austrijskom Gradišću, kamo su se iselili tijekom turskih opasnosti. Vukovići žive i u Makarskoj, oko Sinja, Drniša, Imotskog, Knina i Slunja. U Imotskoj krajini njihovo stanište bilo je Vukov Dolac, pa otuda i kasniji pridjevnik »od Vučiji-dola«. Prezime se prvi puta spominje **1129.** u darovnici zadarskog biskupa.

U Ogulinsko-modruškoj udolini rodovska zajednica Vukovića pojavljuje se u 16. stoljeću. Tu se prvi put spominje u ispravi kneza Vuka Krste Frankopana iz **1630.** građanin Bartol Vuković.

Ova rodovska zajednica tijekom velikih naseljavanja od **1689.** naseljava brinjski kraj (Mali Kut, Lipice, Brinje, Jezerane, Stajnica), Kordun: Drežničko Selište, Gornji Lađevac, Smoljanac) i Saborsko. U Selište kod Drežnika (općina Rakovica) naseljavaju Vukovići iz brinjskog kraja, vjerojatno iz Stajnice, koji imaju dodatno prezime Murković, a ovo prezime je nosio jedan od podmaršala u miru cara Franje Josipa, **Ivan Vuković-Murković**. Njegov se djed Nikola Murković doselio iz Stajnice u Rakovicu kod Slunja.

Plemstvo s pravom na nošenje grba dobio je od kralja Ferdinanda III., 21. **studenoga 1646.** godine **Ivan Vuković** i njegova braća: **Juraj, Petar i Mihael**, te njihova sestra **Magdalena** i ujak **Marko**. (*grb lijevo*)

Potvrdu o dodijeli plemstva i grba dobio je **Vladimir Vuković** od cara Ferdinanda II. Habsburškog zbog vojničkih zasluga i revnosti u vršenju vojničke službe. Dobio je visoki vojnički čin, nasljedno plemstvo i grb, te mač ukrašen s tri draga kamena.



Nakon oslobođenja Hrvatske od Turaka u 18. st. Vukovića je bilo najviše u Jezeranama, a nosili su pridjevak »Podkapelski«. Zbog pristajanja jednog člana plemićke obitelji Vuković uz Lajossa Kossutha i Mađarsku revoluciju **1848.** godine, bečki dvor je oduzeo Vukovićima plemstvo, koje im je ipak **1887.** god. vraćeno, ali kao mađarsko, a ne austrijsko plemstvo. Obitelj Vuković davala je Carevini, a od **1867.** Austro-Ugarskoj Monarhiji, vojnike, od kojih su njih nekoliko nosili visoke vojničke činove. Članovi obitelji Vukovića služili su kao časnici u mnogim vojnim posadama diljem Gacke, Like, Krbave i Primorja.

Obitelj Vuković davala je austrijskoj Carevini, a od **1867.** Austro-ugarskoj Monarhiji vojnike, od kojih su njih nekoliko nosili visoke vojničke činove. Najpoznatiji je admiral Janko Vuković-Podkapelski, rođen **1871.** godine u Jezeranama. *Detaljnije vidi pod najpoznatijim pojedincima iz roda.*

Vukovići su naselili tijekom naseljavanja Like i Krbave u Podlapac, Budak i Mušaluk.

Zemljišne knjige Ogulinske regimente za Stajnicu iz 1780. sadrže podatke za deset kućnih zadruga.

Podaci o iseljeništvu u *Ellis Island Imigracijskom muzeju u New Yorku:*

1. Anton Vukovic, Stajnica, Croatia, 1912 19
2. Franjs Vukovic, Stajnica, Hungary, 1912 44
3. Juan Vukovic, Stajnica, Hungary, 1913 33
4. Mate Vukovic, Stajnica, 1905 32
5. Nicolas Vukovic, Stajnica, Yougoslavia, 1921 17
6. Anton Vukovic, Jezeranc, 1906 44
7. Joso Vukovic, Jezerane, Hungary, 1913 16
8. Joso Vukovic, Jezerane, Hungary, 1909 36
9. Mate Vukovic, Jezerane, Croatia, 1907 25
10. Mate Vukovic, Stajnica, 1905 32

Obiteljski nadimci: *Ruzići, Žule, Pajići, Jurkovi, Fažolovi, Stipanovi, Petrovi, Mamini, Pekići, Frankovi, Katane, Kovači, Golemi, Komotari, Šarini, Joci, Barakaši, Jurišići, Vlašići i Pernari.*

Najpoznatiji pojedinci iz roda:

- **Admiral Janko Vuković- Podkapelski** (1871. Jezerane - 1918. Pula), odlikovan Ordenom Željezne krune III. reda, a bilo mu je potvrđeno i plemstvo. U 44. godini postao je kapetan bojnog broda, a **11. ožujka 1918.** zapovjednik admiralskog broda »Viribus Unitis«. Nakon propasti Austro-ugarske Monarhije postaje prvi zapovjednik mornarice Kraljevine SHS. Poginuo je na spomenutom admiralskom brodu **1. studenoga 1918.** god. u Puli tijekom primopredaje flote između Austro-ugarske i nove vlade SHS, kada su talijanski diverzanti potopili brod. Sahranjen na mornaričkom groblju u Puli.

- **Josip Vuković**, k.u.k. učitelj iz 1830. (*Fras*),
- **svećenik Petar Vuković**, upravitelj otočke župe od studenog 1792., do travnja 1793. godine.
- **svećenik Mate Vuković-Ruzić**, rođen 11. veljače 1943. u Stajnici danas župnik u Vrbovskom.
- **Tomica Vuković –Toja**, učitelj, živi u Bujama,
- **Ivan Vuković-Paić**, građevinski inženjer iz Zagreba;
- **Verica Vuković**, ekonomistica, šefica računovodstva u “Medicinskoj nakladi” u Zagrebu,
- **Slave Vuković**, major JNA.

Literatura

Stjepan Krpan, *Brinjski kraj u prošlosti i sadašnjosti*, Zagreb 1995.

Enver Ljubović: *Grbovi i plemstva Like, Gacke i Krbave, "Megrad"* Zagreb, 2003.

Stjepan Pavičić, *Seobe i naselja u Lici*, *Zbornik za narodni život i običaje (knjiga 41.)*, Zagreb 1962.

Petar Šimunović, *Hrvatska prezimena*, Golden Marketing, Zagreb 1995.

Hrvoje Salopek, *Stari rodovi Ogulinsko-modruške udoline*, Zagreb, 1999.god.

Ivan Bojničić, *Der Adel von Kroatien und Slavonien*, J. Siebmachers grosses und allgemeins

Ivan Bojničić, *Popis plemića proglašanih na Saboru Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, 1557. - 1848.*, Zagreb, 1896.

Zbornik: Krbavska bitka i njezine posljedice, HMI i Zavod za hrvatsku povijest Filozofskog fakulteta, Zagreb 1993.

Vappenbuch, IV/3., Nurnberg, 1873. (pretisak Golden marketing, Zagreb 1995.)

Korjenić-Neoričev grbovnik iz 1595. god, pretisak u knjizi,

Ivo Banac: *Grbovi biljezi identiteta*, Zagreb 1991.

Militar-Schematismus des osterreichischen Kaiserthumes